

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 24
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ
ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА
НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 24 СЕПТЕМВРИ 2020 г.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Боян Магдалинчев – представляващ
Висшия съдебен съвет**

ОТСЪСТВАТ: Иван Гешев, Лозан Панов

**На заседанието присъства Теодора Точкова – главен инспектор на
Инспектората към ВСС**

**На заседанието присъства Васил Пеловски – и. д. главен секретар
на Висшия съдебен съвет**

Откриване на заседанието – 09.35 ч.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, имаме кворум. Откривам заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Докладвам, че към първоначално обявения дневен ред са постъпили допълнителни две точки и две точки.

Точка 15 . Това е доклад в изпълнение на Договор № ВСС–8898/31.08.2020 г. на за повторен тест за сигурността на Централизираната система за случайно разпределение на делата от фирма „АМАТАС“.

И точка 16. Проект на решение за определяне на размер на допълнително възнаграждение на съдебните служители от Апелативен съд – София за изпълнение на служебни задължения на 26.09.2020 г. и евентуално на 27.09.2020 г. във връзка с организационно-техническата подготовка на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет. Вносител на тази точка е главният секретар на Висшия съдебен съвет.

Колеги, по двете допълнителни точки за включването им в дневния ред изказвания има ли? Не виждам изказвания.

Ако няма изказвания, предлагам да гласуваме включването на точки 15 и 16 като допълнителни точки в предварително одобрения дневен ред. Режим на гласуване, колеги. (брои гласовете) 19 гласуват, 19 гласа „за“. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

15. Доклад в изпълнение на Договор № ВСС–8898/31.08.2020 г.

16. Проект на решение за определяне на размер на допълнително възнаграждение на съдебни служители от Апелативен съд – София за изпълнение на служебни задължения на 26.09.2020 г.

(събота) и на 27.09.2020 г. (неделя) при наличие на предпоставките по чл. 29к, ал. 2 от ЗСВ, свързани с организационно – техническата подготовка на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет.

Внася: Васил Пеловски – и.д. главен секретар на Висшия съдебен съвет

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, пристъпваме към точка 1 от дневния ред. Това е изслушване на класирания кандидат за заемане на длъжността „главен секретар“ на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми колеги, преди да поканим кандидата за изслушване пред вас, само ще ви подам една предварителна информация. С решение на Пленума на ВСС по Протокол № 21/12.09.2019 г. Пленумът реши на основание чл. 355, ал. 3 от ЗСВ и чл. 64, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на ВСС и неговата администрация, във връзка с чл. 5 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на ВСС и с което решение са обявени и изискванията за заемане на длъжността.

В изпълнение на това решение и в съответствие с чл. 7 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на ВСС Комисия „Съдебна администрация“ към Прокурорската колегия по Протокол № 17/08.10. е определила Гергана Мутафова, Евгени Диков и Калина Чапкънова за членове на конкурсната комисия от страна на Прокурорската колегия на ВСС.

Със свое решение по Протокол № 17/16.10.2019 г. Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската колегия на ВСС е определила за членове на конкурсната комисия колегите Стефан Гроздев, Севдалин Мавров и Боян Новански.

В съответствие с разпоредбата на чл. 7 и с моя заповед от 21.10.2019 г. е определен съставът на конкурсната комисия, а именно: Боян Магдалинчев – председател. Членове: Севдалин Мавров; Стефан Гроздев; Боян; Гергана Мутафова; Евгени Диков и Калина Чапкънова.

На 15.01.2020 г. конкурсната комисия се събра на свое заседание и на това заседание се разгледаха въпросите, свързани с допустимостта на кандидатите. При проверка на документите се установи се, че има подадени 2 заявления и конкурсната комисия констатира, че и двамата участника, а именно Йордан Янкулов Дамбулев и Тихомир Николов Димитров не са представили всички изискуеми документи за участие в конкурса и най-вече осигурителна книжка или удостоверение от НОИ, удостоверяващи осигурителния стаж въз основа на данните за внесени от тях осигурителни вноски като адвокати. Даден им беше едномесечен срок да отстранят тези нередовности и да представят необходимите документи. В едномесечния срок такива бяха представени единствено от кандидата Тихомир Николов Димитров.

Със свое решение от 02.03.2020 г. конкурсната комисия допусна до събеседване за назначаване на длъжността „главен секретар на ВСС“ кандидатът Тихомир Николов Димитров и не допусна до събеседване другия кандидат Йордан Янкулов Дамбулев по съображения, че той не отговаря на изискванията, посочени в чл. 6, ал. 2, т. 6 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на ВСС. Събеседването с допуснатия кандидат бе насрочено на 30.03.2020 г. Междувременно, добре си спомняте, че на 13 март беше обявена пандемична обстановка и беше въведено извънредно положение в страната във връзка с разпространението на Covid-19, при което насроченото на 30.03.2020 г. събеседване с допуснатия кандидат

за конкурса за главен секретар на ВСС беше отложено и това беше обявено на интернет страницата на ВСС.

14.09.т.г. се проведе заседание, на което конкурсната комисия извърши изслушване на кандидата Тихомир Николов Димитров. След изслушването на кандидата и в съответствие с разпоредбите на Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на ВСС конкурсната комисия реши, че класира кандидата Тихомир Николов Димитров, получил средноаритметична оценка 5,77 и на основание чл. 10, ал. 1 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на ВСС предостави на Пленума на ВСС протокола от проведения конкурс за длъжността и документите на класирания кандидат.

Това в общи линии са нещата, които исках да споделя с вас и в съответствие със Закона за съдебната власт и Правилника за организация на дейността на Администрацията на ВСС материалите са внесени днес за изслушване. Кандидатът е отвън и аз предлагам да го поканим и да започнем изслушването му, ако няма предварително никакви други изказвания.

Г-жо Марчева, заповядайте! Виждам, че искате думата.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Магдалиничев! В продължение на това, което вчера всъщност с Вас говорихме, бих искала да поставя пред Пленума за обсъждане следното предложение.

В случай, че Пленумът приеме с необходимото мнозинство, че кандидатът отговаря на всички изисквания, които са заложили в отношението на същия орган от 21.09.2019 г. и притежава качествата за длъжността, да бъде сключен договор при условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) за определен срок.

Ще обоснова предложението си така. Първо, Висшият съдебен съвет няма решение като работодател по отношение на това

какъв договор следва да бъде сключен с избрания главен секретар. От моето проучване се оказва, че в годините назад Висшият съдебен съвет е процедирал по различен начин. Напоследък тенденцията е да се предлага сключване на безсрочен трудов договор и този въпрос никога не е бил обсъждан, не е бил поставян пред Съвета. На практика няма решение, което да обвързва евентуално днешния избор със сключването на безсрочен трудов договор.

Защо считам, че трябва да го обсъдим? Независимо дали кандидатите за поста главен секретар са лица, които работят в Администрацията на Съвета, т.е. ние имаме представа за способностите и уменията им, или са лица, които не идват от съдебната система, поради което няма как да преценим в хода на една конкурсна процедура действителното наличие на необходимите качества, считам, че спецификите на длъжността изискват по-дълъг период на тест и преценка на възможността желаещият да заеме тази длъжност. В хода на конкурса ние не правим реален извод. Говорим за конкурс, не за избор. За всички нас като членове на този колективен орган знаете колко е важно качествата на главния секретар. Предвид това че ВСС няма предимство да следи персоналните състави, на практика успехът на нашата работа зависи от това колко качествено работи администрацията.

Предложението ми за това е да има изрично решение на Пленума, с което да се определи сключването на срочен трудов договор за срок от 6 месеца или 1 година. След изтичането на този срок ВСС ще има възможност да прецени дали да го направи безсрочен с конкретния кандидат с оглед резултатите от работата му до този момент, защото знаете, че имаме незадоволително изпълнение на трудовите задължения или дори несъответстващи на очакванията изпълнения на правомощията на главния секретар, ако бъде сключен безсрочен трудов

договор, не е сред основанията в КТ за прекратяване на трудови правоотношения. Там изискванията на условията са много по-драстични. Ще добавя, че кодексът на труда не допуска да се сключва след проведен конкурс трудов договор с клауза за срок за изпитване. Има константна съдебна практика в тази насока на Върховния касационен съд, защото се счита, че при един конкурс, ако работодателят е предвидил всички възможни тестове за кандидата, не би следвало след това да го подлага на изпит. В случая, обаче, ние не подлагаме кандидата на реален тест, на практика ние го изслушваме, задаваме въпроси, но дали действително този кандидат притежава тези качества, които са необходими за изпълнение на задълженията му като главен секретар, ние няма как на този етап да преценим.

Предлагам този прагматичен вариант, който е и узаконосъобразен, който е целесъобразен. Условието за това какъв договор ще бъде сключван не е част от конкурсната документация, т.е. ние няма да нарушим процедурните правила за провеждане на конкурса, а в същото време сме длъжни като орган да изразим волята си за това какъв договор следва да бъде сключен.

И сега едно съображение по целесъобразност. В случая имаме един кандидат, който не е работил в съдебната система, нищо, че той самият е заявил пред комисията по допускане, че Адвокатурата е част от съдебната система. Ние нямаме представа от неговите качества, нямаме дори референции от работата му в различните администрации на изпълнителната власт. Аз лично не мога да придобия представа и съм сигурна, че и от изслушването няма да е достатъчно, за да преценя доколко той би могъл да се справи успешно със задълженията си и затова мисля, че е редно да обсъдим този въпрос. Благодаря ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз предлагам това нещо да го обсъдим, след като го изслушаме. Вие го правите сега като

предложение за евентуално, ако се стигне с гласуване с необходимото мнозинство, с него да се сключи срочен договор. Само не разбрах 6 месеца ли предложихте?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Или 6 месеца, или 1 година. Законовият срок е до 3 години.

По принцип бих искала обърна внимание на следното. Нека да не обвързваме това принципно решение с конкретното представяне на кандидата. Пак казвам – няма значение дали ще е този кандидат, дали ще е някой следващ, който ние ще обявим нова процедура и т.н. Добре е да го вземем като принципно решение сега. Това е моето предложение. (Намесва се Г.Мутафова: Може ли един въпрос, колега Марчева? Колега Марчева?)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, колега Мутафова.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Да. Във връзка с Вашето предложение, което има много голям резон в него, искам да попитам, ако ние сключим срочен договор, след изтичане на този срок каква процедура ще има за продължаване на договора? Как, кой ще преценява дали договорът да стане безсрочен, ново изслушване или как?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Пленумът. Пленумът ще прецени това е, защото Пленумът всъщност представлява, ерго представлява работодателят в случая по закон. В този смисъл, ако Пленумът вземе решение да бъде удължен, т.е. да бъде превърнат срочният трудов договор в безсрочен, по правилата на Кодекса на труда, той просто ще бъде преподписан при условията без срок. Това е моето предложение. Мисля, че е рационално, защото виждате ние за 3 години имаме някакъв опит вече по отношение на това колко главни секретари изпълняващи длъжността се смениха.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други изказвания? Аз мисля, че това нещо въпреки всичко е проблем, който не е проблем, а може да бъде поставен или да се обсъжда от Пленума, след като се гласува и след като евентуално се събере изискуемото мнозинство за избора за главен секретар. След като гласуваме, тогава да поставим въпроса дали договорът да бъде срочен или не, за какъв срок.

Колега Дишева, Вие искахте думата, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, аз искам да поставя един процедурен въпрос. Може би не съм видял всички материали, видяла съм тези, които са присъединени. Бих искала да попитам на какво основание комисията за избор на главен секретар на ВСС е определена със заповед на представляващия, а не от Пленума? Защото в Правилата за избор на главен секретар не намерих разпоредба, която да регламентира кой следва да определи тази комисия. Пак повтарям, може би не са присъединени всички материали, но в тези, които са качени не виждам отговор на този въпрос. Това е предварителен процедурен въпрос, защото всъщност членовете на Пленума и аз в това си качество за първи път днес встъпвам така да се каже като участник в тази процедура.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, само ще цитирам чл. 7, ал. 1 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на Висшия съдебен съвет гласи, че *„Конкурсът за назначаване на длъжността главен секретар се провежда от комисия в състав: трима представители на комисия „Съдебна администрация” към Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, трима представители на комисия „Съдебна администрация” към Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, както и от представляващия Висшия съдебен съвет, който е и председател на комисията.“*; *„Комисията заседава в пълния си състав и взема*

решения с обикновено мнозинство.“ Естествено, тук тези правила определят на практика съставът на конкурсната комисия, но не забравяйте, че има и чисто технически моменти и някой трябва да ги оформи тези документи с някакъв документ. Това са: техническите лица, които участват; насрочването на събеседването; мястото на провеждането на конкурс; часа и датата и т.н. Това са чисто технически неща и в изпълнение на това е издадена тази заповед. Те трябва да се облекат в някакъв акт. Не може да го направи главният секретар това нещо. Няма друг, който да го направи. Проверил съм назад във времето и винаги се е практикувало по този начин във Висшия съдебен съвет за такива конкурси.

(Заявка за изказване от А.Дишева.) Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем кратко уточнение. Запозната съм с цитираната от Вас разпоредба в правилата, само че там не е посочено кой определя персоналния състав. Все пак и двете комисии са от 5 члена, а пък в комисията (Г.Мутафова: Не е така, колега Дишева. Прокурорската колегия е само от трима членове.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Има си и от Съдийската колегия, и от Прокурорската колегия. От комисии „Съдебна администрация“ те определят членовете от съответните колегии, които ще участват като членове на конкурсната комисия. Има протоколни решения, както от Комисия „Съдебна администрация“ към Съдийската колегия, така и от Комисия „Съдебна администрация“ от Прокурорската колегия, които са определили представителите от тях за включване в състава на конкурсната комисия.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви, г-н Магдалинчев! Аз допълнително ще се запозная с тези протоколи. Това уточнение ми беше достатъчно. Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, само ще Ви кажа, че аз преди да започна изрично цитирах тези протоколи, тези решения на двете комисии. Добре. Благодаря!

Колеги, други въпроси? Моето предложение, пак казвам по повод това, което каза г-жа Марчева е да го разискваме след като гласуваме. Може и да не бъде избран, така че нека да видим първо какъв ще е резултатът от гласуването и тогава вече ще преценяваме това предложение.

Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добре, това предложение на колегата Марчева да попитам може ли така да променим условията. Този кандидат е заявил участие в процедура, където никъде не се говори, че трябва да бъде с условие за 6-месечен срок за изпитване и впоследствие сключване на постоянен договор или друг срок за изпитване. Просто би следвало да отговорим първо на този въпрос пък тогава да вземем други решения.

(Чува се разговор по телефон; Г.Мутафова: Колега Чапкънова, изключете си микрофона!; К. Чапкънова: Да, мерси.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Г-н Магдалинчев, дали мога да отговоря на въпроса? Той колегата Кояджиков сигурно е закъснял и не е чул предложението ми и обосновката. Значи ние не сключваме договор с клауза за...

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, колега Марчева. Колегатата Кояджиков е още от самото начало тук на заседанието. Може би не се вижда от Вас.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, съжалявам. Клауза за срок за изпитване не предлагам да бъде сключен трудов договор с такъв моделитет, с такова условие, защото както обясних константната

съдебна практика казва, че такъв трудов договор би бил ...(прекъсва връзката)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Марчева, само да Ви кажа, че прекъсвате! На няколко пъти прекъсвате.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Съжалявам! Искам да кажа, че другият ми аргумент. В конкурсните правила, в конкурсната документация и обява, с която е запознат кандидатът, никъде не е посочено (проверих), че договорът, който ще му се предложи за сключване е безсрочен. Така че ние реално нямаме отношение в тази връзка в интерес на истината, така че няма дори да е посочено някъде, няма да е правно валидно, защото Пленумът на Висшия съдебен съвет е този, който определя при какви условия се сключва договор. Никой друг! Администрацията не може да подмени нашата воля! Имало е такъв случай – за 6 месеца е сключван преди години. В последните години не са сключвани договори по този начин, но това е решение на конкретния състав на Съвета. Ние сключваме в момента, ние сега представляваме този Съвет. Така че няма никакви процедурни и законови пречки за това. Въпрос на спазване на някаква логика е.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре, колега Марчева, Вашето предложение такова. Аз ще подложам на гласуване предложението дали сега да го гласуваме или след изслушването или гласуване за кандидата. Когато се гласува и се види какъв е резултатът, тогава ще поставим, моето предложение е тогава да обсъдим въпроса дали да бъде срочен договорът или не.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Г-н Магдалинчев, за да не затрудняваме и да правим процедура относно процедурата. Добре, моля да се счита моето предложение за валидно след изслушването на кандидата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, добре, благодаря колега Марчева!

Уважаеми колеги, продължаваме по-нататък. Поканете да влезе в залата кандидатът Тихомир Николов Димитров.

ЙОРДАН СТОЕВ: По повод казаното от колегата Кояджиков, искам да допълня нещо. Въпросният кандидат не е уведомен, че евентуално ще заеме длъжността на изпитателен срок – за 6 месеца или за 1 година. (Намесва се Г.Мутафова: Не изпитателен, става въпрос за срочен договор.) Да, срочен договор, извинявайте! За срочен той не знае тези условия, съответно смятам, че преди да бъде изслушан, би трябвало да бъде уведомен, че такива са условията и той да заяви съгласие или не, ако ще има такива условия. Защото няма логика да го изслушваме, да вземем решение и чак тогава да го уведомим при какви условия. Все пак чисто житейска логика е все пак човекът може да има и друга работа, за която кандидатства, а в един момент ние го назначаваме тук за 6 месеца, той си губи другата работа, идва да работи тук, след 6 месеца ние го освобождаваме. Просто той трябва да има информация за това, че евентуално ние може да вземем решение за срочен договор.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: То това е въпросът (извинявайте, че взех думата, без да ми я даде г-н Магдалинчев), който постави колегата Кояджиков можем ли в крачка да променяме условията по обявлението при положение, че не сме обявили, че мястото е за срочен договор. След като е обявено по аргумент за обратното за безсрочен (понеже изрично не е упоменато), можем ли в момента да го променяме. Това беше въпросът на колегата Кояджиков и аз мисля, че това, което в момента каза г-н Стоев има резон, защото ако лицето в момента е някъде другаде на трудов договор, може въобще да не даде съгласие за срочен договор за 6 месеца да заеме тази длъжност.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, според мен, в конкурсна процедура няма изпитателен срок, т.е. няма нито изпитателен срок,

няма нито срочен договор. Не могат да се поставят в конкурсна процедура.

Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз не съм съгласна и можем да попитаме всеки колега съдия, който се занимава с трудово право.

Сега по отношение на това дали е уведомен или не е уведомен. Той явно въобще не е уведомяван за какъв вид договор, а по отношение на това дали той трябва да направи преценка за това дали ще иска да встъпва – да, той има срок съгласно Кодекса на труда, в който може да заяви дали след решението на Пленума за неговото класиране, назначаване той е съгласен да встъпи, т.е. тук законът не го принуждава и той е свободен да избере след един успешен, евентуален избор дали да встъпи в това трудово правоотношение. Така че абсолютно никакви законни пречки няма. Напротив – ние сме в неизпълнение за това, че не сме заявили какъв договор ще се сключи с кандидата. Ако считате, че това е вид порок, то тогава би следвало да прекратим процедурата. Защото, колеги, фактът, че е един кандидат – сключването на безсрочен трудов договор, това би довело до сериозни съмнения за предрешеност на конкурса. Убедена съм, че никой от вас не желае това. Затова моля ви, нека да се придържаме стриктно към закона, а той дава възможност, няма никакви ограничения (казвам на колегите прокурори, които изразиха съмнения), няма пречка трудов договор, сключен след конкурс да бъде за определен срок. Той може да бъде дори за определен срок след мандата на органа, за който се явява длъжността като съпътстваща.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: В Закона за съдебната власт няма в частта по отношение на главния секретар или за главните секретари, защото те са и на различни места, освен във ВСС, няма нито една клауза, в която изрично да е разписано, че договорът е срочен или не.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Или безсрочен. Точно затова казвам, че тук волята трябва да бъде изразена воля на работодателя, т.е. на Пленума на ВСС. Това е правено и от други състави на Съвета. Нека да се придържаме към закона, моля ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, почти 8 години съм участвал в такива конкурсни комисии. Извинявайте, не съм виждал и нямам никакви спомени в някои от министерствата да сме гласували кандидат за главен секретар и да му поставяме условия той първоначално да работи на предварителен договор. Долу-горе процедурите както и тук, така и за всички министерства е една и съща, така че аз не виждам смисъл изобщо да дебатирате този въпрос. Може би в Кодекса на труда е така, но нека да направим разлика, че тук сме много близо до едно служебно правоотношение, което е не е типичното трудово правоотношение. Така е по всички министерства. След спечелен конкурс от даден кандидат не се сключва някакъв предварителен договор. И ще ви каже и още нещо, мисля, че някой от нас го каза. Кога и кой ще преценява качествата на този главен секретар, който си изберем. Не говоря за конкретното лице, а за който и да е главен секретар. И много добре се каза – ами, ако той наистина има друга работа, кандидатства тук, какво правим? Затова аз ще гласувам категорично „против“ да се мисли и да се разсъждава изобщо на темата за това какъв трудов договор. (Б.Магдалинчев: За включването на клауза срочен договор.) Да.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Мавров! Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колеги, аз имам процедурно предложение, което е свързано и с това, което колегата Марчева предлага.

Така или иначе днес имаме насрочено изслушване на кандидат за главен секретар. Нека да изслушаме г-н Тихомир Димитров, който се е кандидатира за тази длъжност, процедурата е започнала, той е допуснат до изслушване от Пленума на ВСС. Нека кандидатът да заяви и своята воля по отношение на предложението на колежата Марчева, тъй като в момента ние сме в ситуация да предполагаме каква е неговата воля и желание да работи по срочен договор или да не работи. Нека да видим, дали мнозинството ще подкрепи тази кандидатура и едва тогава (а колежата Марчева, доколкото разбирам е съгласна), ще подложим на гласуване нейното предложение за сключване на срочен договор. При гласуване на нейното предложение всички колеги, които заявиха възражение по отношение на това, че става дума за промяна на правилата в рамките на конкурсна процедура, ще го обективират в своя вот, като гласуват „против“.

Така че нека да започне изслушването, нека да зададем въпросите към кандидата, нека кандидатът да заяви своята воля или своето становище и позиция по отношение на това желае или не желае да работи евентуално по срочен договор и тогава да подложим на гласуване предложението на колежата Марчева за определен срок преди договорът да стане безсрочен. Така че да започнем с изслушването. Всички тези възражения, всички тези мнения, които се изказаха, ще се обективират в едно последващо гласуване, ако бъде подкрепен кандидатът.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова! Колежата Чолаков поиска думата, доколкото разбрах.

Заповядайте, колега Чолаков! Микрофонът г-н Чолаков, микрофонът!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявам се. Не чух, тъй като бях досега в заседание, но доколкото разбирам дебатираме какъв да бъде

договорът евентуално на човека, ако ние го назначим. Не ви връзваме ли малко каруцата пред коня? Не смятате ли, че първо трябва да изслушаме човека и след това вече ние да преценим какво ще правим.

Не знам на кого е било идея и доколкото разбирам на колежата Марчева, но смятам, че първо, сме в процедура по изслушване. Ако този човек съответно събере необходимото мнозинство, тъй като никой от нас не знае какъв ще бъде резултатът от вота, как ще се представи колежата, какво ще каже, след като сме задавали въпроси, а ние в момента коментираме какъв да бъде неговият договор. Друг е въпросът след конкурс дали да бъде срочен договорът – това е друга тема.

Аз смятам, че трябва да пристъпим към изслушването.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Чолаков! Това беше и моето предложение още в самото начало. Колежата Марчева се съгласи да пристъпим към изслушването.

Поканете г-н Николов за изслушване.

(Тихомир Димитров влиза в залата)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-н Димитров, Вие сте кандидатът за главен секретар на Висшия съдебен съвет. Допуснат сте от конкурсната комисия за изслушване. Имате думата пред Пленума на Висшия съдебен съвет да изложите Вашите виждания за длъжността „главен секретар на Висшия съдебен съвет“ и концепцията за управлението евентуално, ако бъдете избран за главен секретар. Заповядайте!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря г-н председателстващ. Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет... (Прекъснат от А.Дишева: Извинявайте, г-н Магдалинчев!)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, колега Дишева, слушаеме Ви.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте много, но ми се струва, че е редно (как да кажа) да позволим да махне маската г-н Димитров,

защото редно е останалите в залата да са с маски, а говорещият да е без. Мисля, че така ще се чувства по-комфортно самият той. Извинявайте, че прекъснах и се намесих, но това са и струва ми се общо приетите правила за общуване в подобен формат.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, тъкмо щях да кажа на г-н Димитров да свали маската. Вие го казахте междувременно.

Заповядайте, г-н Димитров.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, благодаря за предоставената възможност да изложа своята концепция и развитите в нея виждания за развитие на Администрацията на Висшия съдебен съвет. Изпитвам огромен респект и уважение да застана пред този висок форум, магистратски. Оценявам, че на единици се отдава тази възможност.

На първо място, може би е добре да започна с кратко представяне, тъй като явно съм непознат в съдебната система. Казвам се Тихомир Димитров, на 51 години съм. Имам повече от 20 години професионален опит, от които повече от 10 години на висши ръководни длъжности в държавната администрация – главен секретар повече от 6 години в Министерството на регионалното развитие и благоустройството; главен секретар 9 месеца в Министерството на инвестиционното проектиране; главен секретар в Агенция по вписванията 4 месеца и 3 години директор на Административно-правна дирекция в Агенция по горите.

Тъй като вероятно има малки различия между функциите и отговорностите на главните секретари в съдебната власт и в изпълнителната, ще се опитам накратко да ви изложа какъв е релевантият ми професионален опит, за да може все пак да си изградите някакво мнение за моите способности.

На първо място, в изпълнителната власт главният секретар отговаря за общото ръководство, организацията, координацията на работа на цялата администрация, за пример в Министерството на регионалното развитие това са 450 човека, като пряко ръководи дирекциите от общата администрация (това са правна, дирекция „Финансова“, „Административна“, „Човешки ресурси“, „Международна дейност“ и „Сигурност“) и също могат да му бъдат възлагани и допълнителни задачи. В областта на финансите ръководенето на една дирекция означава, че той е ангажиран с процеса на съставяне и изпълнение на бюджета, преговори в Министерство на финансите по бюджета, представяне в Народното събрание пред ресорна комисия на бюджета, също – работа постоянно с одитни и проверяващи органи и като последствие изпълнение на одитни препоръки. В областта на човешките ресурси за работата ми в държавната администрация се проведеха няколко реформи. Още преди 15 години беше въведена по проект на Министерски съвет система за оценяване и атестиране, тогава ние бяхме пилотно ведомство. Бил съм председател на десетки комисии за избори на директори. Ръководи процеса на оценяване и атестиране, подготвя съответно материали за назначения, уволнения и т.н. По отношение на Правната дирекция. Ясно е, осигурява законосъобразност на действията на министъра, процесуалното представителство по делата. Бил съм ръководител на няколко проекта по ОПАК (Оперативна програма „Административен капацитет“), в момента ОПДУ. Пак за Министерството на регионалното развитие и благоустройството мога да кажа, имахме програма ФАР, програма ИСПА, участвал съм и в предприсъединителни фондове. След това, първо, че съм участвал в преговорния процес по затваряне главите за приемане на страната в Европейския съюз. Участвал съм в редовно отчитане на законодателна и оперативна програма в тази връзка. Участвал съм в Брюксел в срещи

по затваряне на глави „Обществени поръчки и концесии“ в един период на смяна на правителствата. Също така имам сериозен принос за изграждането на оперативния орган „Регионално развитие“, сега мисля, че „Регион в растеж“ се казва. И това са само част от нещата, които мога да се сетя, евентуално при въпроси мога да бъда и по-конкретен.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Много моля колеги, застанете пред камерите, за да не се създава впечатление, че нямаме кворум. Благодаря! Продължавайте, ако обичате.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Понеже чух така или иначе и е нормално да имате съмнения в моите способности в административния капацитет, пропуснах да кажа, че имам завършени две магистратури „Право“ и „Право на Европейския съюз“ и съм преминал многобройни обучения във водещи академии на публична администрация в Германия, Холандия, Франция, Ирландия и т.н. по теми като „Държавно управление“, „Електронно правителство“, „Човешки ресурси“, „Структурни фондове“, „Публично-частно партньорство и обществени поръчки“ и това са само част от нещата, но да приключа с представянето. Така или иначе вие ще имате възможност да ми задавате въпроси.

По отношение на концепцията. Не знам доколко сте запознати и колко подробен трябва да бъде в изложението си. Така или иначе при изготвянето на концепцията съм се постарал на база само на публично достъпната информация да дам своите виждания по отношение на Администрацията на ВСС, силни и слаби страни и след това дългосрочни и краткосрочни цели, които предлагам да се постигнат. Така или иначе като структура концепцията, в първата част е представена и мотивация за заемане на длъжността, след това функционален анализ или анализ на администрацията (доколкото може да бъде направен такъв по документи) и след това третата част е

приоритети в работата, стратегически цели, дългосрочни и краткосрочни.

Като цяло мога да кажа, че впечатлението ми за силните страни, не може би първо трябва да кажа (говорих и предния път на изслушването) откъде според мен спецификата на работата във Висшия съдебен съвет и то по-конкретно на администрацията като орган, който трябва да осигурява работата и да подпомага. Идва от специфичността на самия орган. На първо място, независимостта, която е в съдебната система и различния тип органи, които се регулират – прокуратура, следствие, съд. На следващо място, това е обемът на самата система – 182 съдилища (това е по статистически данни, които съм чел), 1500 прокурори, 2200 съдии, малко под 6000 съдебни служители. И не на последно място, което за мен е най-важно може би и най-трудно за обхващане и като организация това е различните формати, в които работи Висшият съдебен съвет, знаете ги по-добре от мен – Пленум, колегии, комисии. Оттам според мен произтича основната трудност за осигуряване на добра координация и изпълнение на задачите.

Като силни страни на администрацията бих посочил първо, тази администрация се подчинява на общите принципи, на които се подчинява всяка една администрация – откритост, прозрачност, координация, отчетност. Създадени са необходимите вътрешни правила и процедури за разпределение на задачите, създадени са вътрешни нормативни актове, създадена е система за финансово управление и контрол. Направен е опит (според мен) да се създаде ясна система за субординация (говоря конкретно за текста) за взаимодействие между Висшия съдебен съвет и неговите формати, и администрацията, говоря конкретно за текст, че всички задачи се възлагат през главния секретар. Не знам доколко се спазва това. Може би от възможността, която съм имал да наблюдавам заседания на Съвета и отчитайки фактите, че

беше изнесена информация, че от началото на дейността на този съвет 40 човека са напуснали, което може да е много, може и да е малко. Има някакво текучество нормално във всяка една администрация, но самият факт, че тази процедура за главен секретар продължава една година и имаше един период, където в публичното пространство излезе информация, че не може да се намери човек, който да изпълнява по заместване, определено ме насочва, че има някакви тревожни сигнали.

Така или иначе нещо, което аз бих предложил е да се създадат правила за взаимодействие между Висшия съдебен съвет в неговите формати и администрацията, защото всяко едно разписване на ясни правила, улеснява работата. В тази връзка, ако си доразвия мисълта, предлагам проверка на всички работни процеси, на всички вътрешни правила и процедури от гледна точка на това дали ясно обхващат всички функции на органа, който се подпомага, дали има ясни взаимовръзки. Обикновено, когато се прави функционален анализ излиза, че съществуват и дейности, които не фигурират като задължения на дирекциите, а трябва да се изпълняват и т.н.

Нещо, което пропуснах и което е много важно (вие го знаете) е, че липсва стратегически документ, който да казва каква е визията, мисията, стратегията на Администрацията на ВСС. Ще настоявам пред вас, ясно ми е, че сам немога да го направя, трябва да стане съвместно, да бъде изработен такъв стратегически документ, защото, когато се прави функционален анализ първото нещо, от което се започва това е знаят ли служителите какви са задачите. На база на този стратегически документ се изработват оперативни цели, които може да са тригодишни във връзка с бюджет, едногодишни. На тази база пък обикновено (за съжаление тук не е така) се изработват и работни планове, и на тази база се правят атестациите. За съжаление, това е съществена слабост за мен, че в Правилата за назначаване и атестиране, които са приети от

главния секретар, няма приет работен план. Прави се оценка, която, позволявам си да говоря по тази тема, тъй като имам доста опит по прилагане на система за оценяване, даже бях споменал на предходно изслушване, че тъй като бяхме пилотно ведомство, съм имал срещи преди доста години с представители на Висшия съдебен съвет, за да обясня философията и логиката на атестирането в администрацията.

Слабости, които аз виждам. Основната слабост на всяка една такава система е преодоляване на субективизма, но в случая в правилата, които са разработени тук от главния секретар, няма поставяне на конкретни цели, които съответно да бъдат оценявани, а трябва да има такива показатели за измеримост и за оценка. Прави се и задължителна е тук междинна среща по средата на годината, след това обаче няма окончателна среща (не знам защо е пропуснато). И чисто като субординация виждам, че оценяването се прави от комисия, от главен секретар и двама членове на Съвета, но поне в мен оставя убеждението, че заповедта е на главния секретар (така е разписано). Не знам доколко той може да задължава членове на Съвета - първо задължава себе си, след това и членове на Съвета да извършат каквито и да е дейности. Освен това от практиката знам, че оценяването, атестирането, оценяването колкото е важен процес, толкова е и трудоемък, определено не знам откъде намират време комисия да оценява голям брой служители. Има друг принцип например поне по пилотните методики, които сме изпълнявали, че оценява ръководителят, има оценяващ и контролиращ ръководител, но това вече говорим за промяна на методиката. Така. Може би се отплеснах малко.

Така или иначе като дългосрочна цел. Първото нещо, което смятам, че трябва да се направи, това е да се изработи стратегически план за управление или стратегия на администрацията за претворяване в оперативни цели задачите, които има да изпълнява Висшият съдебен

съвет. Тук може да бъде внедрена и система за оценка на качеството като една гаранция за преглед на всички процеси и гаранция за самооценка.

На следващо място. Като изпълнение на целта за създаване на една модерна и добре работеща администрация това е създаване на хомогенна среда чрез преглед на всички вътрешни правила и процеси доколкото отговарят на правомощията, доколкото ги подпомагат, доколкото са ясни взаимовръзките със стигане до описание на работните процеси, дотолкова, че служителите да знаят поне стандартните операции какво трябва да вършат. По този начин общо взето повечето от мерките са към създаване на една яснота на задачите, към опростяване доколкото може, за да е ясно на всеки един служител какво има да прави, ясни задачи със срокове, съответно това подпомага и отчетността.

На трето място. Не може да избягаме така или иначе, електронно управление. Отново подобряване на работната среда чрез въвеждане на електронни технологии. Това е електронен документооборот, с предвиждане на всички най-нови функционалности, като например следене на задачите (може да се внедри, има и такива документообороти, които да отчитат натовареността, въпреки че това са вече мерки и по отношение на човешките ресурси); въвеждане на електронни досиета. В държавната администрация вече има наредба за електронните досиета. Може да се въведе електронно оценяване и атестиране. Електронно разрешаване на отпуски. Там, където системата е въведена в министерства, дългогодишни специалисти по човешки ресурси казват, че изпитват голямо улеснение с тази система.

И не на последно място (може би с това трябваше да започна), трябва да се направи един пълен одит на електронните системи. От една страна, това е в изпълнение на изискванията за Закона за киберсигурност и също така, не знам дали точната дума е

одит, в момента ми бяга, но трябва да се направи одит на хардуера и софтуера, защото само това е начинът (изобщо за някакво имущество говорим) дали става въпрос за компютри, дали става въпрос за сгради – трябва да е наясно с какво разполага системата (говоря за администрацията) и какви са нуждите от развитие. На база на такава информация могат да се вземат вече информирани решения според финансовите възможности, но могат да се определят и приоритети съответно какво да се прави.

И не на последно място, фокусът смятам, че са човешките ресурси, политика по отношение на хората, защото не е тайна, че хората са най-големия капитал. Предвиждам разработване на цялостна политика по отношение на човешките ресурси. Това е една от (не мога да кажа слабост, но със сигурност създава затруднение в работата изключителната фрагментираност на уредбата на човешките ресурси: закон, правилник, вътрешни правила. Конкретен пример ми идва по отношение на възнагражденията. И в тази връзка моето намерение поне - външното впечатление е, че администрацията да не кажа стресирана, но се работи под голямо напрежение. Обикновено, когато се прави анализ това може да се дължи на различни фактори: неправилно разпределение на задачите, недостатъчно ясно; изпълнение на задачи, които не фигурират в длъжностни и функционални характеристики; междуличностни конфликти и също възлагане на задачи на определен служител от няколко човека – в смисъл не се спазва субординацията, а това е абсолютно доказано, че няма откъде да се спори, че за да се изпълни дадена задача, възлагащият трябва да е един или поне по изключение да е ясно още някой, но само така ръководителят може да знае какво се възлага, той трябва да приоритизира съответно и по този начин да се следи изпълнението.

Не знам, със сигурност няма да съм изчерпателен, защото краткосрочните мерките бяха около 17, едва ли съм ги казал, но смятам да приключа дотук с изложението и съм на разположение за въпроси. Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Димитров! Уважаеми колеги, имате думата и възможността да задавате въпроси към кандидата. Има ли желаещи?

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Магдалинчев! Аз имам следните въпроси. Те са няколко групи, затова за да е по-удобно на кандидата, ще ги задавам на групи.

Първият е по отношение на познаването на нормативната база, което е едно от изискванията на конкурсната процедура. Г-н Димитров, имате едно изказване пред комисията, което е видно от протокола, който е качен, той е пълен стенографски протокол. Ще цитирам: *„...във всяка една администрация се започва от шапката - ръководното тяло, както е Пленума или ако правим паралел с администрация, нали - министър ...“*. Край на цитата. Да разбирам ли, че ...(прекъсва връзката) Пленумът ...(прекъсва връзката) на останалите органи във ВСС?

И другият въпрос. Правите ли разлика в статута на държавните служители по Закона за държавния служител, на който всъщност Вие изграждате опита си и на който направихте аналозиите преди малко? И съдебните служители, които извън предметните обхвати на този закон?

И третият въпрос, който е свързан пак с нормативната база. Ще поясня – едно от конкурсните изисквания е, цитирам: *„Да познава вътрешноведомствената уредба, регулираща функционирането на ВСС и неговата администрация“*. Познати ли са Ви Вътрешните

правила за организация на работата с предложения и сигнали, които постъпват във Висшия съдебен съвет (те са качени на сайта) и ако са Ви познати, считате, ли че трябва да се промени нещо в тях, имам предвид модела, по който в момента е изграден за приемане и разглеждане на тези предложения и сигнали, начинът, по който се движат те достояние на кого стават и т.н.? Това е първата ми група въпроси. Благодаря Ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, г-н Димитров!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Уважаема г-жо Марчева, опасявам се, че поради технически причини и аз не можах да разбера точно всичките въпроси.

Първият въпрос. Разбрах, че на изслушването съм говорил и съм правил паралел между „шапка“ (това е жаргонно) - министър и ВСС, но извадено от контекста аз не знам как трябва да го разбирам.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не. Позволете, ще Ви цитирам точно: *„Във всяка една администрация се започва с шапката, ръководното тяло, както е Пленумът, или ако правим паралел с администрация, както е министърът“* - край на цитата. Да разбирам ли, че считате Пленума за орган, стоящ над всички останали органи във ВСС?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, отговорете.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Мога да отговоря на последната част от въпроса. За мен Пленумът е върховният орган, да.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Така. И следващият въпрос беше по повод на Закона за държавния служител. Дали правите разлика в статута на държавните служители по Закона за държавния служител, въз основа на който Вие сте трупал опит, и съдебните служители, които са извън предметния обхват на този закон. Това е вторият ми въпрос.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Естествено че правя разлика. Наясно съм, че в съдебната власт не важи Законът за държавния служител, но

по-скоро съм искал да наблегна на това, че има специфики за всяка една администрация, които са общовалидни, а моят опит, понеже така или иначе е трупан в държавната администрация, аз нямам на какво друго да стъпя. Но без да се обиждате, смятам, че в много отношения, независимо от публичния имидж на държавната администрация, по отношение на организационно развитие и на прилагане на управленски практики държавната администрация напредна в последните години много, и то особено след приемането ни в Европейския съюз. Имайте предвид, че без голямо затруднение човек може да срещне продукта в публичното пространство на огромен брой проекти; похарчени са много пари - мисля, че не са похарчени напразно, и така или иначе общовалидните принципи и тенденции мисля, че могат да се използват, както и не само тях.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да. И третият ми въпрос в тази група е следният. Познати ли са Ви вътрешните правила за организация на работа с предложения и сигнали, които постъпват във Висшия съдебен съвет (това е наименованието на вътрешния акт)? Те са качени на сайта. Ако са Ви познати, намирате ли, че трябва да се промени нещо в начина, по който се приемат и разглеждат тези предложения и сигнали? Спомняте ли си въобще този акт да сте го чел?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Госпожо Марчева, тази процедура тук продължава една година. През живота си в последно време, въпреки че аз съм човек, който постоянно чете и се развива, едва ли съм чел повече, така че със сигурност съм чел всички вътрешни правила, всичките резултати от проекти, които има, всички анализи на неправителствени организации и т.н. Чел съм и тези правила. Знаем, че при предходната процедура за избор на главен секретар е бил задаван подобен въпрос - мисля, че на кандидата Силвия Илиева. Просто тя е била в по-добро положение от мен - познавала е работата на Съвета.

Мога и да си спомня донякъде нейния отговор. Запознат съм с тези правила. Може би бяха приети, ако не се лъжа, след изслушването тогава. Доколко са добри не мога да кажа, защото лично моето мнение като администратор и като юрист е, че по един начин се чете една материя, която не прилагаш конкретно, а по друг начин, ако човек вече влезе в самата организация, ако усети пулса на организацията, тогава наистина той може да прецени доколко са правилни и удачни нещата. Спомням си, не знам на кой член на ВСС беше въпрос, че тук се получават множество сигнали, част от които не са в компетентността на Съвета, какво да се прави с тях и т.н., но действително трудно ми е да отговоря в детайли.

Благодаря!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре. И следващите въпроси са следните. Можете ли да кажете как виждате ролята си в процеса на подпомагане функциите на Висшия съдебен съвет и кои точно функции на Съвета считате, че главният секретар следва да подпомага? Тук нарочно ще Ви помоля да избягате от стилистиката на закона, а просто да кажете така, както виждате Вие нещата.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: За добро или лошо аз, като юрист, не мога да избягам от стилистиката на закона. Даже мога да Ви кажа, че при подготовката на концепцията първоначалните ми идеи на база на практиката, която съм имал, бяха много повече и тъй като главен секретар в администрация в изпълнителната власт може би има много повече функции, докато тук в един момент изпитах опасението, че мога да навляза в прерогативи и компетенции на комисиите, така че мога да кажа какво е моето виждане според закона за това, което се възлага на главния секретар и какво реално прави. А че има текст, че могат да му се възлагат и други задачи, това вече е компетентност, воля, желание на Съвета.

Лично за мен, пак казвам, независимо че цялата администрация е подчинена на главния секретар и той би следвало да я организира, да контролира и т.н., изрично разписаните му функции са основно по организация на заседанията на Пленума и на колегиите, по изпълнение на решенията, доколкото аз не мога да кажа какво се включва в това, защото може много голямо съдържание да се вложи, и второто е, че той се явява работодател, доколкото, сега да не бъркам каква е практиката - признат ли е той за работодател или не, но така или иначе изпълнява функциите на работодател на администрацията. Това е основното, което аз виждам в закона. Иначе аз бих имал идеи по отношение на бюджета (в смисъл идеи от практиката говоря) и по отношение на това как се поддържа огромен сграден фонд, и по отношение на европроекти, но не съм ги споделил и умишлено съм се опитал да се огранича в рамките, които виждам - в смисъл, в нормативните рамки.

Благодаря!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И още два въпроса. Понеже аз лично не мога да придобия представа за Вашите качества от това, което казвате (с някои неща, които казвате, съм много съгласна, с други не съм), затова ще си позволя няколко въпроса, които са свързани с професионалната Ви биография. Тя сочи, че най-дългият Ви престой на длъжност в администрацията е 6 години (ако смятам правилно) - това е като главен секретар на Министерството на регионалното развитие и благоустройството. След това имате 3 години в една агенция, мисля, че беше за икономическо развитие (бъркам, няма значение, Вие знаете за какво говоря). И останалите, както Вие сам преди малко казахте, са по няколко месеца на различни длъжности, отново все ръководни, като в Агенцията за вписване и т.н. За жалост няма нито една писмена

референция от предишните Ви работодатели и аз нямам представа за Вашите професионални и лични качества от практиката.

Въпросът ми е в тази връзка. Вие, като главен секретар, като човек, който е заемал длъжност, който е управлявал администрация и хора, считате ли за добър атестат за работата Ви фактът, че с малки изключения не сте се задържал дълго на тези длъжности в държавната администрация?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте за отговор.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря за въпроса! В отговор на този въпрос, ако приемете този отговор, може да си изясните някаква част от това какъв съм като човек, като професионалист.

Първо, поне по разработки, които съм чел, един служител на определена позиция достига тавана си на третата година, така че пет години са много. Второ, поне никога не съм бил от типа хора, които започват на дадено работно място и цял живот работят там. Мисля, че това е отживелица от социализма - за мен поне. И трето, ... за всеки един въпрос по отношение на кариерното ми развитие - дали като експерт, дали като ръководител, мога да кажа какви са били причините, сам ли съм напуснал или не, но когато говорим за позицията на главен секретар в администрация, това е най-висшият държавен служител в министерството. Той е подчинен единствено на министъра и обикновено знаете, че най-малкото има мандатност 4 години. Много пъти пък - нашата съвременна история, политическа, е такава, че има служебни правителства. Всеки един нов министър, като дойде, обикновено избира хората, с които иска да работи. Емблематичен пример пък в бившето ми министерство е, че даже и при смяна на министър от една управляваща партия отново се сменят главните секретари и голяма част от ръководния състав. Така че в това отношение шест години от Ваша гледна точка може да е малък период, това означава, че аз съм работил

две години с един министър (лека му пръст); след това пълен мандат в тройна коалиция с три политически партии - това е втори министър. След това с трети министър съм започнал да работя и нещо той е казал, че не иска да работи с мен и се е наложило да напусна. За пример нещо, което може да се провери (всичко, което Ви кажа, е доказуемо като документи и хората са живи, както се казва, повечето). Ще дам пример за Министерството на инвестиционното проектиране. Това беше едно ново министерство, може би обхващаше $1/3$ или $1/4$ от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, беше създадено по политическо решение, такъв приоритет. Това министерство, тъй като аз там бях, за 6 месеца отидох, аз бях трети главен секретар. Преди мен е имало един главен секретар - бивш служител на Министерството на финансите; колежка, която е била главен секретар на тежко министерство - като на земеделието. По някакви причини не бяха доволни от тяхната работа, но тук ставаше въпрос за много специфична работа, в смисъл министерство, което няколко месеца се е помещавало в две стаи в Министерския съвет, значи трябва да се изработят всички вътрешни правила, трябва да се назначат служители и т.н., и в крайна сметка се спряха на мен. Реално докато го е имало това министерство, аз съм работил там независимо от правителствената смяна. След това имах опита и да закривам министерство така или иначе. Така че лично за мен честата смяна, ако преценим, че е честа смяна, понякога е по конюнктурни причини, понякога пък лично аз винаги съм търсил някакво развитие - дали финансово, дали професионално, защото ако искате, и за това мога да Ви говоря, но смятам, че... (Не довършва.) Опитах се да отговоря на въпроса.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да. И последният ми въпрос е по повод работата Ви на длъжността „главен секретар" на Министерството на

регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), което е било най-дълго време. Започвам с едно уточнение. Понеже аз не Ви познавам, дори не Ви бях чувала като име преди да се кандидатираме, се опитах да намеря информация за Вас и естествено, като разбрах, че сте бил на такава висока длъжност, погледнах и в медиите. Бихте ли ни разказал повече за следственото дело, което е образувано срещу Вас по повод ремонта на сградата на МРРБ за 42 милиона? Аз лично бих искала да узная, независимо от това, че по някакъв начин обвиненията са отпаднали на някакъв етап поради някаква причина, но е добре да бъде изчистен този въпрос, какви са фактическите обстоятелства по този медиен и известен скандал, които реално са послужили на прокуратурата да приеме, че са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление и да бъдете привлечен като обвиняем. Предполагам, че темата е много неприятна за Вас (повярвайте, за мен също), но Вие кандидатствате за един изключително висок пост в съдебната администрация. Точно затова би трябвало да разсеем всякакви съмнения по отношение на Вашата почтеност. Това е единственият ми мотив, заради който Ви задавам този въпрос.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Аз благодаря за този въпрос, защото медийно представяне на границата на „жълтото“ преди повече от десет години на неистини може сериозно да притесни и да попречи и на човешката същност, и на всичко на един нормален професионалист. От друга страна, изказвам съжаление, че говорим, в смисъл във формат, в който аз се явявам с качествата си на професионалист. В момента работя като адвокат, не съм осъждан. В чантата, която е зад мен (наложи ми се по някакъв повод), имам документ от прокуратурата, че нямам неприключени каквито и да е производства, обвинения против мен. Ако искате, ще Ви го покажа. Просто по случайност го нося. Но

действително вместо да говорим за моите виждания, за моята компетентност, аз трябва да отговарям за писания по вестници. Знам, че съществуват, но те са в резултат на политически изказвания на хора. Уверявам Ви, че нямат нищо общо с действителността и това, че аз съм решил да не заведа дело за клевета, е единствено поради причина, че не съм искал да попадам допълнително в медиите, да градя имидж, нито да ставам политик. Мога да Ви кажа само толкова, не искам да влизам в обяснителен режим, че изнесеното не отговаря на действителността, срещу мен никога (аз поне не знам да са предизвиквани някакви производства) не съм бил обвиняем, не ми е повдигано обвинение, конкретно за този ремонт - също. Като грамотни хора повече от половината членове тук на Висшия съдебен съвет (влизам пак в обяснителен режим) се занимават с наказателноправна материя, има с административно право, Вие сте търговски съдия - дано да не бъркам. Така или иначе, когато се възлага една обществена поръчка, ако допуснем, че има нарушение, би трябвало възложителят да е отговорен, нали така? В периода, в който е възлагана тази поръчка, аз не съм имал абсолютно никакви отговорности по възлагането. Може да се направи справка в архива на Министерството на регионалното развитие. Там в Правилата за обществени поръчки се казва, че главният секретар подписва договора, след като е сключен, за съответствие на подписите. Тогава обществените поръчки бяха към началника на кабинета.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви за този отговор!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Мога да говоря... (Прекъснат.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уточняващ въпрос, извинявайте. Всъщност напускането Ви на министерството заради този ремонт ли е, т.е. новият министър, който е дошъл след този, който Ви е назначил, това ли е била причината?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Каква е била причината аз не мога да кажа. Дали той, в смисъл може да си е мислил, че аз имам нещо общо така или иначе, но пак казвам, никога срещу мен по никакъв повод за този ремонт не съм викан, и като свидетел не съм давал обяснения, просто поради факта, че не съм имал отговорности по организиране на процеса на обществени поръчки, по възлагане. Единствено като главен секретар след това, след изпълнението на конкретни дейности за някакъв период е трябвало да одобрявам разходите. Но тези разходи се одобряват на база на документация от строителен надзор, инвестиционен контрол, конкретни служители, в смисъл пак казвам, няма нищо, всичко е в сферата на „жълтото“. Ако искате повече конкретика... (Прекъснат.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не, благодаря Ви!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: За всяко нещо мога да отговоря и с имена, и с всичко, но става въпрос за живи хора - някои са депутати, други са министри. Ако прецените, че е удачно.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Не, не. За мен беше важно да изясним факта, че не Ви е повдигано обвинение. Това ... (Прекъсната.)

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Не, не, не само, пак казвам, даже и като свидетел не съм викан. Не знам какво се е случило там. И разполагам с документ, че нямам неприключени производства наказателни.

Отделно от това за целия този период аз съм бил главен секретар, примерно след това не съм бил. Назначаван съм, издавани са ми всякакви сертификати за достъп до класифицирана информация, до натовска информация - ако е имало какъвто и да е най-малък проблем, аз просто не съм можел да работя.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Това е. Приключих въпросите си, г-н Димитров.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Други въпроси, колеги?

Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

Господин Димитров, аз имам два въпроса към Вас във връзка със структурата на администрацията и политиката по отношение на хората. В концепцията Вие правите анализ на добрите страни и на слабостите в структурно отношение. Сред слабостите сте очертал дублирането на функции между различните дирекции, като сте поставил акцент на липсата на обективна преценка за водеща роля на дирекциите при дефиниране дейностите, свързани с процедурите за обществени поръчки. В тази връзка въпросът ми е следният (знам, че изрично сте направил уговорката, че без непосредствени впечатления не може да предложите оптимизиране на структурата, но така или иначе, видно от биографията Ви, имате богат опит в областта на обществените поръчки). Според Вас мястото на Отдел „Обществени поръчки“ в Правна дирекция ли е, или виждате някъде другаде систематичното място на този отдел?

И вторият ми въпрос е във връзка с човешкия фактор във Висшия съдебен съвет. Радвам се, че сте запознат с текущото в администрацията на Висшия съдебен съвет. Само искам да Ви коригирам, че не са 40 напусналите служители от началото на нашия мандат, а са 51 служители, сред които: директор дирекции, главни секретари (включително назначени и изпълняващи длъжността), началник отдели, ръководител сектори, експерти - 51 човека са за 3 години. В тази връзка въпросът ми е какви добри практики ще използвате, за да задържите служителите и както Вие казвате в концепцията, *„да ги мотивирате да работите по начин, който да обслужва ефективно упражняване на правомощията на колективния орган“*. Как ще пазите администрацията във Висшия

съдебен съвет, ако Ви се гласува доверие? Споменахте за така наречените „правила за взаимодействие“. Каква конкретика смятате да вложите в тези правила и какви други механизми ще използвате, наистина за да опазите администрацията и да се преодолее това текучество?

Благодаря Ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте за отговор.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря! По отношение на обществените поръчки - говоря като структуриране, защото реално не виждам главният секретар да има функции в процеса на осъществяване, поне според нормативната база, с която разполагам (правилата), не съм видял зацикляне на управление на обществените поръчки. Имах възможност да споделя на предходното изслушване, че покрай работата ми в администрацията имам опит в този процес и като изпълнител в голямо дружество, и като организатор на процеса - като главен секретар. В някакви периоди съм работил пък като консултант, правил съм на една оперативна програма предварителен контрол. Това пък ми е помагало след това, като отидох като главен секретар, защото примерно съм имал една методология на сто нарушения, и са искали някъде да направя възложител на обществени поръчки, да видя просто, че нещата са некачествени и по-добре да не става възложител. Но да не се отплесвам.

Когато бях главен секретар на Министерството на регионалното развитие, течеше проект в администрацията на Американската агенция за международно развитие, „Инициатива Отворено управление“. Страни по този проект бяха Сметната палата; Агенция за обществени поръчки се създаде тогава; имаше две-три пилотни министерства. Аз направих постъпки - включи се и нашето министерство. Когато отидох като главен секретар да работя,

министерството осъществяваше различни политики поне на четири-пет места - правеха се обществени поръчки във ФАР, в ИСПА, благоустрояване, ВиК, обща администрация. Тъй като повечето от тези дирекции бяха към отделни заместник-министри, независимо че се спазваше, или поне се опитваха формално да спазват закона, се работеше едва ли не по четири или пет различни начина, в смисъл различни типове документации, различни договори, различни технически изисквания, съотношение, съответно на преценка. Това със сигурност създаваше големи затруднения за осигуряване на законосъобразност на процеса, и тъй като на Правна дирекция беше санкцията дали всичко е законосъобразно, и с основния продукт, който взехме от работата с американската агенция, беше идеята да се институционализира процесът на провеждане на обществени поръчки в една дирекция, където да работят само професионалисти, които само това работят, с оглед осигуряване на по-добра експертиза, като там се изработваха и технически, доколкото е възможно, и целите документации, а контролът за законосъобразност беше в Правна дирекция. Но преодоляхме практиката, въпреки че в едно министерство, при положение че е било в ресори на различни заместник-министри, това беше много трудно, но преодоляхме практиките да провеждаме обществените поръчки, образно казано - по четири или пет различни начини. Така че, ако не са ме излъгали, от проекта след това ми казаха, че Сметната палата е видяла тази практика и са я въвели и там. На много места (знам) в изпълнителната власт, че се работи чрез дирекции. Така че аз съм привърженик на този модел. (Реплика без микрофон: Самостоятелна дирекция.) Самостоятелна дирекция. Виждам другия модел в търговско дружество, което обаче е изключително голям възложител. И пак там основната част от работата е обществени поръчки. А това, повярвайте ми, поне в изпълнителната власт това не е

толкова приоритетна работа. Има много други политики. За мен трябва да си има обособени професионалисти в тази насока. Това е по първия въпрос.

Вторият въпрос беше малко дълъг. Свикнал съм да работя, по принцип и в изпълнителната власт има периоди, когато администрацията може да е много стресирана. Това е обикновено когато има смяна между две управления. Но така или иначе, аз загатнах и в изложението си, че - не говоря тук за проведени функционални анализи - по принцип, когато се направи функционален анализ, има констатации, че администрацията се оплаква, че има много задачи, че атмосферата е лоша, че не достига времето, обикновено става въпрос за лошо разпределение на задачите, за лошо разпределение на работните процеси, за неспазване на координация и субординация. По принцип и като човек съм такъв - не съм конфликтен, мисля, че съм консенсусен (г-н Магдалиничев ме беше питал на предходното изслушване дали мога да си отстоявам мнението) стига да не почувствам, че ме карат да върша нещо нередно или че трябва да бъда използван за него. Та винаги съм се опитвал да работя в дух на откритост, да създам една нормална среда. Самият аз ще се опитам и чрез примера си да създам атмосфера на откритост, на спокойствие, но това е едната страна на нещата.

Моето желание със сигурност трябва да бъде подкрепено от вашето желание, също и от вашето отношение и подкрепа като колективен орган, който работи в различни формати, с идеята, че ако искаме да върви по-добре работата, трябва да има някакви правила и това администрацията според мен трябва да го види, да го усети.

Мерки по принцип, класически, за преодоляване на работни конфликти, това е всеки служител да си знае ясно задачите, да има правилно разписани правила с ясни взаимовръзки, да няма класически

работен конфликт от това няколко човека да поставят задачи, няколко ръководители да поставят задачи, без за това да знае прекият ръководител - това си е хаос и създава объркване. И общо взето лично за мен едната част е, пак казвам, нормално, човешко отношение, с уважение към всекиго, с даване на възможност да покаже това, на което е способен, съответно съобразяване с мнението, делегиране на отговорности. Не съм в никакъв случай авторитарен. И второто е създаване на ясна работна среда, на ясни правила, на ясни отговорности, просто има си принципи, които следва да се спазват, които не са измислени от мен, а са всеизвестни постулати на специалисти в тази сфера.

Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Керелска, Вие бяхте заявила желание за въпроси. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви!

Аз искам да попитам г-н Димитров, преди да задам въпросите си. За него как е по-добре - да задаваме въпросите, които имаме, изцяло, или въпрос по въпрос?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Предпочитам въпрос по въпрос, защото понякога в един въпрос се съдържа два-три и аз се опитвам да записвам, но няма да съм точен просто.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, и моето впечатление беше, че този начин на задаване на въпросите общо Ви затруднява, затова и аз считам, че по-добре да задаваме въпрос по въпрос. И в тази връзка Ви задавам първия въпрос.

По време на Вашето изслушване Вие сте заявил, че адвокатурата е част от съдебната власт. Все още ли мислите така? И го задавам този въпрос във връзка с едно от условията, поставени в конкурсната процедура, или един от критериите за оценка, а именно

познаване на нормативната база. Считате ли, че Конституцията на Република България, Законът за съдебната власт, Законът за адвокатурата включват адвокатурата като част от съдебната власт? Това ми е първият въпрос.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Явно независимо от резултата от това изслушване аз ще стана пословичен с някаква крилата мисъл, че адвокатурата е част от съдебната власт. Какво да Ви кажа, дали го отдавам на притеснение, дали на грешка, така или иначе предния ден бях чел някакъв анализ, който след това не можах да го намеря, но единственото, което мисля (и е разписано), е, че в Конституцията адвокатурата е включена в главата за съдебната власт. А тя няма как да бъде част от власт, съответно тя е независима. Чисто теоретически не знам как би могла да бъде съпоставена, но тъй като тогава въпросът беше: „Имате ли опит в съдебната власт?“. Господин Магдалинчев каза: „Нямате“. И аз му казах, че все пак като адвокат имам достатъчен поглед; като адвокат, който явявал се и преди 20 години като юрисконсулт, и сега от 5 години по съдилища и в страната, и като синдик, че имам поглед най-малкото като потребител, а все пак адвокатурата е участник в правораздаването. На адвокатите се дължи уважение като на съдия. Общо взето нещо такова съм искал да изкажа и това ми е била презумпцията. Произведох някаква крилата фраза от час и половина изслушване. Направете ме на глупак, ако искате. Пред вас стои човек, който е изключително зает, от пет години практикува. Благодаря на Господ, имам неприлично висок процент на спечелени дела (даже не го споделям с колеги) пред различни съдилища, в различни градове, различни инстанции, в смисъл изключваме варианта аз да познавам някого и т.н.

Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Следващият ми въпрос пак се позовава на изслушването, което е направено пред комисията преди настоящото такова от Пленума, а мисля, че го бяхте споменавал и във Вашата концепция. Става въпрос за така наречения проблем във връзка с поставяне на задачи на служителите от различно ниво в администрацията на Висшия съдебен съвет. Доколкото си спомням, Вие коментирате въпроса, че поставянето на задачите трябва да бъде централизирано, чрез главния секретар. В тази връзка искам да Ви кажа, че при предишния главен секретар беше направен опит за поставяне на началото на такава практика, като поставянето на всички задачи от членове на Висшия съдебен съвет (поне като изискване съществуваше) да минава през главния секретар. Мисля, че Вие сте запознат с тази практика във ВСС, защото сте направил коментар, че това изключително много ще затрудни главния секретар и че би трябвало той да има някакви подпомагащи органи, така да го кажем, или поне позиции, заемани от служители, които да го подпомагат в извършване на тази дейност - примерно като заместник-главен секретар. Това ли е Вашето виждане по въпроса и считате ли, че ако няма служители с такива подпомагащи функции, Вие бихте могъл да се справите с една такава практика? И не считате ли, че в условията на работа на Висшия съдебен съвет, с оглед обстоятелството, че той е един динамичен орган, това не би попречило на гъвкавостта в изпълнението на различните задачи, които излизат в работата на Висшия съдебен съвет? Това е вторият ми въпрос.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявайте, само да уточня и като подсказване, като насока на мислене. Считате ли, че бихте могъл да ползвате примерно директорите на дирекции или служители на друга позиция, които да Ви подпомагат в тази дейност? И бихте ли продължил

тази практика дотолкова, доколкото съществува, защото според мен тя се разпадна във времето?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Неслучайно при изброяване на спецификите, бих ги нарекъл и трудностите за организация на работата на администрацията и на взаимодействие с ВСС, посочих, че работата в различни формати представлява една специфика и би трябвало да се намери начин да се направят правила за осигуряване на това взаимодействие. От предходните изслушвания на кандидати за главен секретар за мен е имало индикации (или се е говорело - вече съм забравил), че има такъв проблем, но доколко той се мултиплицира, аз не мога да кажа. Със сигурност аз стъпвам на правилото, което е общовалидно за развитието на всяка една администрация. Видях го като намерение на предходни главни секретари. Доколко се е получило... Лично за мен с взаимно желание, с взаимно усилие трябва да се регулират тези процеси.

По отношение на натовареността на главния секретар. Аз казах, че подхождам с уважение към всеки един от колегите, които са били на тази позиция преди мен, даже мога да кажа, че ще направя това, което ми е по силите да осигуря някаква приемственост. Аз бих се срещнал с всеки, бих взел мнение от всеки, съвет и т.н., но впечатлението, което остава в мен, е, че не мога да допусна, че някой не е имал желание да си върши работата. Предполагам, че поне средна компетентност са имали тези хора. Може би прекалено голяма им е ангажираността с присъствието три пъти в седмицата на заседания, с подготовка на тези заседания, след това с протоколите, като за самата административна работа аз съм наясно, че само това да се прави, общо взето може да не ти достига времето, защото има куп задължения, които от външна страна може да не са видими, но са времеемки така или иначе.

Държа много на работата на директорите. Дали ще имам заместници или не, или ще разделя длъжността „главен секретар“, не знам, но по принцип съм изпадал в ситуация, работил съм с директори, които не са компетентни. Мога да оценя кога един човек е компетентен, кога е инициативен и, ако щете, ценя компетентността на всяко едно ниво под мен. Доколко отговорих, не знам. Дали не се изгубих във въпроса.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами да, не получих конкретен отговор. Не получих отговор на това - евентуално ако бъдете избран, ще предприемете ли действия във връзка с предвиждане на позиция „заместник-главен секретар“ и ще търсите ли друга възможност за решаване на проблема чрез активното съдействие на директори на дирекции примерно?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Със сигурност като първи стъпки, ако търся заместник-главен секретар или някакво разделение, аз трябва да придобия представа за обема на работата и за естеството. Трябва да усетя пулса на тази организация. Трябва да разговарям с председателите на комисии, на колегиите, да видя какви са проблемите, на какво се дължат. Трябва да разговарям със самите директори и тогава бих могъл да предложа конкретни стъпки, да видя това проблем в организацията ли е, в координацията ли е, междуличностни ли, дали от естеството на органа произтича. Но на този етап всичко, което мога да кажа, е да се придържам към общоизвестни практики и постулати, и те са, пак казвам, ясно разпределение на задачи, възлагане на задачи от един човек, след това следене и контрол.

Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, доколкото разбирам от последното Ви изречение, Вие считате, че задачите, които отделни членове на

Висшия съдебен съвет задават към администрацията, трябва да минават през Вас. Това ли е Вашето мнение по въпроса?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Аз не считам. Такъв е текстът на Правилника за организация дейността на администрацията на ВСС, има такъв текст. Доколко се спазва, не знам. Но реално действително ми е трудно да си представя, че пленум, колегии, комисии, които са 11 примерно, и всичките членове на ВСС, ако всеки започне да възлага задачи, нали разбираме всички, че - не искам да използвам думата „организиран хаос“, но какви резултати може да се очакват. Поставете се на мястото на тези, на които се поставят тези задачи. Най-вероятно всичките наведнъж не може, но при всички положения повече от двама ако възлагат едновременно задачи, най-малкото без да знае прекият ръководител, нито самият служител ще знае какво да направи, нито ще може да се следи изпълнението, нито вие ще бъдете доволни. Лично за мен трябва да се регулира този процес и това е здравата логика.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така е. Съгласна съм с Вас, че трябва да се регулира и трябва да се направи по най-добрия начин с оглед спецификата на работа във ВСС.

Следващият ми въпрос е следният. Преди малко стана реч за това, че са напуснали много служители от администрацията на Висшия съдебен съвет. Причините са различни, но по мое мнение една от основните и често повтарящи се причини, е, че при подбора на ръководни кадри Висшият съдебен съвет не дава предимство на служителите, които са работили във ВСС продължително време на една или повече позиции, познават спецификата на работа и биха могли да се справят по-удачно, ако заемат ръководна длъжност, в сравнение с външни кандидати. Това обаче по една или друга причина не се случва. Интересува ме какво е Вашето виждане по въпроса за възможността за

вътрешно кариерно израстване на служителите, които работят във Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: По принцип по отношение на кадровата политика, ако говорим генерално, моето мнение е (работил съм с достатъчно хора, бил съм председател на достатъчно комисии), че е изключително трудно да се намерят добри професионалисти, които в момента да си търсят работа, и в момента, в който пък ти имаш някаква позиция, защото има позиции, особено ръководните, а някои и на по-ниско ниво, които са от изключително значение, и ако Вие ми кажете в момента: тук няма финансист, няма директор на Правна дирекция и т.н., аз определено не бих могъл да посоча конкретен човек, който да взема, защото знам, че хората, първо, са единици, които познавам, че са добри, и второ, те си имат добра работа. Така че не виждам нищо лошо в това човек, който е проявил качества, който познава системата, да бъде издигнат, ако щете това е и като някаква форма на поощрение - освен наградите и допълнително материално стимулиране, което се дава.

Не приемам за себе си, от друга страна, скептицизма към хора, които не са работили в съдебната система, защото, повярвайте ми, уверил съм се, че понякога нито дипломите имат значение, които ще ви донесат, ако щете и „сивита“, много пъти е важен човекът с качества му и с желанието да работи. Но това общо взето се доказва в работата.

Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Господин Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: ... (Няма звук.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не се чува, г-н Магдалинчев.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Извинявайте!

Аз получих отговор на въпроса, който исках да задам, и който зададох още при ... (Прекъснат.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Включете си камерата, не Ви виждаме, г-н Мавров, само Ви слушаме. Заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Госпожа Керелска го зададе и това е по какъв начин ще се подобри работата на самия главен секретар с оглед неговата заетост във връзка със заседанията на Пленума и на двете колегии, подготовката на тези заседания и съответно пък подготовката на конкретните решения.

Удовлетворен съм от отговора, защото в края на краищата наистина ние самите трябва първо да се замислим как се осъществява това нещо - и да ръководиш цялата администрация, и да подготвяш заседанията на отделните формати, и съответно да си вършиш и другата работа, която е свързана с администрацията и ръководството ѝ. Удовлетворен съм. Нека наистина ние се замислим за това нещо и с помощта на г-н Димитров да вземем някакво правилно решение в тази насока.

Въпросът, който може би също зададох на предварителното изслушване, е следният. Господин Димитров, какво Ви мотивира да се кандидатира за главен секретар във Висшия съдебен съвет? Вие наистина казвате - не сте работил в съдебната система, като адвокат я познавате много добре, но може би вече сте наясно, че това е може би най-трудният орган в България, с 25 независими човека, част от тях избрани от съдиите с конкретни обещания към тях, съответно една част избрани от Народното събрание. Бихте ли ни казал? Вие в момента имате адвокатската професия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте за отговор.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря за въпроса, г-н Мавров!

По отношение на мотивацията мога да кажа, в продължение на предходни въпроси, затова, че обичам промените и обичам предизвикателствата. Работил съм достатъчно време в държавна администрация на високи позиции. Повярвайте ми, в момента по никакъв начин не мога да се върна там, тъй като не бих искал. Отказвал съм много предложения и знаей, че това е затворена страница за мен поради това, че поне на по-високи позиции съм се убедил, че няма обективност в преценката на твоята работа толкова, че зависиш от много конюнктурни и други причини. Моята представа за позицията, за която кандидатствам (дано да не е наивна), е, че тази позиция в съдебната власт има по-голяма стабилност отколкото в администрацията. Поне мои бивши колеги, познати, които са работили като съдебни администратори, не са били толкова зависими от политически промени и т.н. Но единственото, което ме мотивира, това е, че за мен е огромно предизвикателство. Виждам, че има проблеми. Смятам, че мога да се справя с тях. Работил съм и в утвърдени структури, в новосъздаващи се структури с проблеми, справял съм се - това е по преценка на министри, с които съм работил, и не на последно място - и на служители, и то преценка, когато вече не съм им бил началник. Ако знаех (не се изискваше в документацията за конкурса), бях приложил много сертификати, имам и препоръки, което е много трудно да вземеш общо взето. Но това е основното, за мен е едно действително предизвикателство, и ако щете може би донякъде въпрос и на него, защото ето, в момента, пак казвам, аз съм изключително зает човек, благодаря на Бога, успешен в това, което правя, и общо взето никой от Вас не ме е чувал, както се казва. А пък знам, че мога да бъда успешен на такава позиция. Може би някакво признание ми трябва, и аз не знам.

Благодаря!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Благодаря Ви много!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Колеги, други въпроси от членовете на Съвета? Няма ли повече въпроси?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз също имам няколко въпроса и ще ги задавам последователно.

От концепцията и от изслушването, което е проведено от комисията по назначаване, или по избор, на главен секретар, ми се налагат няколко въпроса. Те са свързани най-вече с работата на администрацията, която главният секретар следва да ръководи.

Първият ми въпрос е свързан с това дали сте наясно с правомощията на Пленума, на колегиите и на комисиите, от една страна, и от друга страна, с правомощията на главния секретар, свързани с работата на тези комисии. Ако не Ви е ясно защо Ви задавам този въпрос, мога да Ви дам пояснения - те са, както казах, изведени от Вашата концепция и от отговори на разни въпроси, които сте дал на предварителното изслушване, а и от днес. Дали сте наясно какво правят Пленумът, колегиите, комисиите, или поне само Пленумът и колегиите, и каква е ролята, правомощията на главния секретар по отношение на работата на тези органи?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Считам, че съм наясно...
(Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, и, разбира се, не просто да ми отговорите „Наясно съм“, а да го аргументирате и да покажете действително че знаете. Извинявайте, нали това е конкурс!

Извинявайте, очевидно има нужда от пояснение. Вие сте казал и на изслушването, и днес отговорихте на г-жа Марчева, че Пленумът е „шапка“. Оставам от цялостното Ви изложение, в

концепцията, на изслушването и днес, че Вие имате представа, че Пленумът представлява по някакъв начин орган, който стои над Съдийската колегия, затова Ви задавам този въпрос. Освен това в част от отговорите, които дадохте, мисля че на г-жа Пашкунова и след това на г-жа Керелска, Вие казахте, че главният секретар трябва да има право на преценка как и кои решения на Пленум, колегии и комисии да се изпълняват, от кого или нещо подобно. Може би не съм Ви разбрала правилно? Заради това Ви задавам тези въпроси. Освен това говорите за шеф, говорите за ръководно тяло, също, при изслушването. Моля пояснете в тази връзка? Аз оставам с тези убеждения, които поясних. Може би не съм разбрала правилно?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Добре. Да започна от изчистването на по-малкото недоразумение. Не знам в каква връзка съм казал, че главният секретар трябва да преценява какво да се изпълнява. Ако щете, на изслушване, предходно, давах пример с вътрешно нормативен акт, където в законова разпоредба е предвидено, че главният секретар трябва да прецени дали да се изпълни и това съм го посочил като абсолютно противоречие и недопустимост. Може би не съм се изразил правилно. Ставаше въпрос, ако се поставят няколко задачи едновременно. За тази преценка може би съм имал предвид. Но тук говоря точно пак за затрудненията от приоритизиране и от създаване на правила. По аналогия от изпълнителната власт, ако говоря за „шапка“, това е пак някакъв жаргон, ако съм виждал някаква логика, може би не съм достатъчно запознат, че Пленумът седи по-високо от Съдийската колегия и Прокурорската колегия, това е във връзка с правомощията, които той има. Например, че той взема определени кадрови и властови решения по предложение на тези колегии. И тук аз виждам някакви отношения на власт и подчиненост. Не мисля, че някой може да го отрече това. Може би, не знам, в детайли, не ми се е налагало да чета

практика, но поне като взаимовръзка това виждам и мисля, че не може да се отрече.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Между кого, извинявайте, отношение на власт и подчиненост, не Ви разбрах? Между кого?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Добре, не на власт и подчиненост, на някаква йерархия. Когато аз не мога взема едно самостоятелно решение, а мога да изготвя предложение и го предоставям на орган или на друг, значи тука това е белег за някаква йерархия, нали така?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Другите въпроси, колега Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз заявявам, че не получих отговор на въпроса, но ще продължа със следващите. При вашето изслушване пред комисията сте заявил, поне така е записано в протокола, че считате присъствието на главния секретар на заседанията, на всички заседания, на целите заседания на Пленума и на колегиите, за загуба на време. Действително ли това сте имал предвид като сте го заявил? И ако е така, как считате, че бихте се ангажирал с организация на работата на Съвета и как бихте придобил представа за това, което се случва в Пленума и колегиите, ако не присъствате на заседанията? Първо, дали това е становището и виждането Ви към това задължение на главния секретар?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Не знам, в смисъл, това което си спомням...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, ако искате ще Ви помогна, ще прочета целия цитат, той е на стр. 8 от протокола: „Започвам да си мисля, че действително времето, което се изяжда на главния секретар да присъства на заседанията и може би не остава достатъчно време за работа с администрацията ...” - и продължавате насетне. Действително ли считате, че присъствието на главния секретар на заседанията е

„изяждане“ на неговото време? И ако това е „изяждане“ на времето му, какво всъщност е главното, което трябва да прави главният секретар според Вас?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Ето типичен пример на вадене на някаква реплика от контекст. В случая ставаше въпрос за следното. Както и да е прозвучало не казвам, че винаги се изказвам по най-точния начин. Въпрос имаше от г-н Мавров .../намесва се Ат. Дишева/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Димитров, много Ви се моля, Вие сте на изслушване, недейте да правите оценка на това, което Ви питам. Аз ви прочетох един много дълъг цитат, като направих изричната уговорка, че може би не е записан правилно в протокола. Но ако не сте наясно, вижте какво е записано на стр. 8, първият абзац отгоре в протокола. Много Ви моля, недейте да правите такава оценка, защото аз също мога да я обявя за извадена от контекста.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Приемете моите искрени извинения. Не съм искал нито да Ви давам оценка, нито да Ви обиждам, още повече, че не съм в такава позиция и не ми е такава възпитанието. Искам само да кажа, че си спомням от изслушването, че г-н Мавров имаше въпрос относно това какво е моето мнение, дали е необходимо да има един главен секретар и един административен секретар, като условно разделението на функциите беше единият да присъства и да се занимава само със заседанията на Пленума и колегиите, подготовка и след това изпълнение на решенията, а другият да се занимава с администрацията. Това, което аз му казах, тъй като съм го срещал и на предишни изслушвания като въпрос, беше, че за мене е трудно да преценя доколко.., изяждане на време в смисъл доколко отнема време присъствието на заседанията, подготовката, след това преглеждането на протоколите и доколко отнема от времето на главния секретар за останалата му работа и аз не мога да кажа. Опитах се да направя

паралел с предходните главни секретари, подхождайки с уважение към тях и към тяхната компетентност и с презумпцията, че всеки един е искал и да подобри работата, организацията и координацията, може би действително присъствието на тези заседания, което действително не е излишно, а това му е основна част от дейността, но може би му отнема възможността да работи чисто административната работа, която сама по себе си е достатъчна. Това е това, което мисля и това, което съм казал. Сега пак казвам, от час и половина изслушване, може би нещо е било, съм изказал неясно или за съжаление нещо съм казал на жаргон, но това съм искал да кажа така или иначе.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, другите въпроси.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Доколкото разбирам, ако е правилно отразено в концепцията Ви и в протокола от изслушването, Вие не сте запознат с функционалния анализ на Администрацията на Висшия съдебен съвет. Така ли е?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Няма откъде да съм запознат. Не е публично достъпен. Знам, че са правени два функционални анализа, но само дотолкова.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това предварително уточнение беше важно. Дали, тогава, сте наясно, по друг начин ще задам този въпрос, дали сте наясно първо дали има и какви са структурните проблеми на администрацията? Вие казахте, че Ви трябва време да .., забравих какъв беше изразът, да влезете в обувките или да .., да усетите пулса на администрацията беше изразът, който използвахте, което аз разбирам в смисъл да разберете дали има проблеми в структурата или не. Може би сте имал предвид нещо друго. Колко време считате, че ще ви е необходимо, след като не сте запознат със структурния анализ? Вие казахте, че някои документи, които не са публикувани на сайта на Висшия съдебен съвет, също не са Ви известни, в смисъл казахте го не

само сега, но и в документите, които лично аз съм чела за подготовката Ви днес. Колко време смятате, че ще Ви е необходимо, за да се запознаете със структурата на администрацията, да видите дали има проблеми, евентуално какви са те и да предприемете мерки за подобряване на тази структура и на работата на администрацията?

Още един въпрос след това ще Ви задам.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, г-н Димитров.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря. Лично в този въпрос аз виждам и бих могъл да Ви кажа какви са първите стъпки, които бих предприел, ако бъда одобрен за длъжността, за която кандидатствам. На първо място, освен текущата работа, която трябва да се осигурява, бих изискал доклади от..., ще проведа и срещи, даже смятам регулярни срещи да провеждам с директорите, но ще поискам доклади за належащите задачи, за приоритетите, кратки доклади, не да ме засипват с големи доклади, проблеми в работата и предложение за решение. Освен това, независимо от големия брой членове на Висшия съдебен съвет аз ще проведа, така или иначе ние ще провеждаме редовно работни събирания, но ще проведа среща с всеки един от вас и ще отчета мнението и вижданията, препоръките, които ще ми бъдат много полезни. Ще се запозная с резултатите от последния функционален анализ. Имам достатъчно опит. Познавам, ако щете, и специалисти в тази насока, нито знам кой го е правил, нито какво е нивото, ще видя доколко е добър и дали са изпълнени препоръките. Имам информация от предходно изслушване, че е бил възложен, мисля, 2014 г. одит на вътрешните правила и на процесите във ВСС, който поне по изнесеното е доста добър. Мисля, че това също би ми било полезно, но така или иначе в предприемането на всички тези действия първата стъпка е анализ на процесите, формулиране на решение и стъпки, с които да се отстраняват проблемите. Така че, смятам че около три месеца ще са ми

необходими, за да обхвана най-важното и най-основното. Говоря, това е като стъпки, ако щете и по-дългосрочни, на тази база вече според приоритетите ще мога да си формулирам и моите кратко срочни цели. Всичко това ще става в взаимодействие с членовете на Висшия съдебен съвет, с представляващия, тъй като смятам че става въпрос за една съвместна работа. Съответно, след като се приоритизира, ще се избере пътят, по който може да се реализира всяко едно начинание, дали с вътрешен ресурс, дали с външен, дали някъде може да се намери финансиране по проект.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други въпроси? Заповядайте, колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам още малко въпроси. Говорихте за подобряване на работната среда, въвеждане на електронни технологии, изредихте няколко неща. Вие това сте го развивал и преди, и днес говорихте по този въпрос, но това, което ме впечатли беше изтъкнатата от Вас необходимост да се извърши или вие да възложите извършване на пълен одит на електронните системи, одит на хардуера и софтуера, сте казал. Това ли сте имал предвид и кои електронни системи визирахте? Може би не съм Ви разбрала?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Аз мисля, че казах, че става въпрос за администрацията. Аз съм наясно, че нямам компетенции за цялостната съдебна система и казах защо е необходимо. Те реално са два вида одити. Единият е във връзка с изпълнение на изискванията на Закона за киберсигурност, мисля че има и наредба към него, с оглед на съхранение на чувствителна информация, осигуреност и т.н. Ако трябва сме по..., ако търсим и предисторията на това, мога да преценя, в смисъл мога да преценя важността на защитата на информационни масиви, които са чувствителни за цялата страна, като например в

Агенция по вписванията имам представа от проблеми с Търговския регистър преди няколко години; в Министерство на регионалното развитие така или иначе системата ГРАО е там, така че това е едната страна. Така или иначе, ВСС поддържа множество регистри и системи. Мисля, че не са напълно удовлетворени изискванията на закона за защита на тези системи и което е по-важно от неизпълнението на тези изисквания, че един пробив би могъл да има действително много, и като имидж, лоши последствия, и за самите системи.

Вторият, аз казах, че не ми идва точно думата, дали е одит, но така или иначе в препоръки, в анализи на неправителствени организации просто видях теза, която приемам, че за да се администрира една система като имущество, дадох пример със сградите, въпреки че това не ми влиза в прерогативите, но да говорим за самата администрация, трябва да е наясно с какво имущество се разполага и оттам-нататък дали ще се нарече анализ, дали ще се нарече одит просто трябва да сме наясно с какво разполагаме и на тази база да видим какви са нуждите на база пък на финансовите възможности какво ще се приоритизира и в каква посока се върви. Това е свързано по принцип и с програмното бюджетиране, което така или иначе на някакъв етап ще се внедри. Но независимо от програмното бюджетиране в ежедневната работа би могло да.., в смисъл това е нормалният път на работа, ако щете като принцип, но да не навлизам, пак ще кажете, че не си знам компетенциите. По отношение на съдебните сгради беше по същия начин, че трябва да има паспортизация и пълен анализ, и т.н.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Последен въпрос имам. Аз не разбрах от отговора на този въпрос кои системи смятате, че може да възложи одитиране главният секретар, но няма значение.

Последен въпрос, на който Ви моля да отговорите откровенно, ако Ви е възможно, доколкото за отговорите на останалите въпроси става въпрос за достъп до документация, за преценка и т.н., тук не става въпрос за такива неща. Процедурата, както сам казахте, за избор на главен секретар, продължи доста дълго, имаше и друг кандидат, който не е бил допуснат, той не обжалва решението на комисията да не бъде допуснат. Междувременно ние бяхме и още сме в пандемична обстановка. Аз чух отговорите Ви на въпросите във връзка с мотивацията. Ще Ви попитам така. Това е и с оглед говоренето във Висшия съдебен съвет, което не е тайна, убедена съм, за никого. Ще Ви попитам така и моля да отговорите, ако Ви е възможно откровенно. Дали комуникирахте с някой член на Висшия съдебен съвет или с друг представител на съдебната власт, или на други власти, във връзка с кандидатирането Ви и съответно избора Ви за главен секретар на Висшия съдебен съвет, имам предвид за този конкурс? Дали познавате някой от членовете, дали сте комуникирал с него, дали сте мотивиран, а и не само членове, но и представители на някоя от другите власти? Ако искате ще дам пояснение защо Ви задавам този въпрос, но мисля че не е необходимо.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Може ли за пояснение?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Какво пояснение искате? Не сте разбрал никакъв...

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Не, не, разбирам много добре въпроса, мога да отговоря, но казахте „ако искате ще дам пояснение“, изяснете.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да, имам предвид само ако не сте разбрал някакъв въпрос. Ако Вие очаквате аз да Ви кажа какво съм чула или какво се е говорило в Съвета няма да го получите. Под пояснение имах предвид само дали някаква част от въпроса не Ви е ясна. Мисля, че два пъти го казах. Дали сте комуникирал, дали сте разговарял, дали се познавате с някой член на Съвета, на комисията по Вашия избор? Дали сте мотивиран от някой от членовете на Съвета или от друг представител на съдебната, изпълнителната и законодателната власт? Мисля, че е ясен въпросът ми.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: По никакъв начин не съм мотивиран от който и да е от изброените. Не познавам никой от членовете на Съвета и не съм разговарял, с изключение на, публично известен факт, г-н Севдалин Мавров, с който съм работил не знам колко, може би 4 години, аз съм бил главен секретар на министерство, той е бил главен секретар на Министерски съвет. Оттам-нататък нито се виждаме, нито поддържаме контакти. Не знам какво повече да кажа.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колега Мавров, заповядайте.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Потвърждавам казаното от г-н Димитров. Работили сме заедно. Мога дори да кажа пред Вас, имам добри впечатления от неговата работа като главен секретар на Министерство на регионалното развитие и благоустройството. Това не е тайна. Вие може да видите и в биографията на колежата Димитров, казвам колежата Димитров, защото той също е юрист, че няма начин да не сме работили заедно като аз като главен секретар на Министерски съвет, той като главен секретар на едно министерство. Напротив, всеки петък се събирахме и обсъждахме Оперативна програма, законодателна програма и движението на всичките тези процеси и координацията

между Министерски съвет и отделните министерства. Аз мисля, че Ви го казах вчера това, г-жа Дишева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Други въпроси, колеги? Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Аз имам два въпроса към г-н Димитров. Първият ми въпрос е, считате ли, че програмното бюджетиране е подходящо за съдебната власт и какви позитиви бихме имали от това? Вторият ми въпрос е свързан със статута на съдебните служители. Видяхме, че добре сте запознат със Закона за държавния служител, със статута на държавните служители и начина на организация на работните процеси в държавната администрация. Какво бихте взаимствали конкретно по отношение на статута на нашите служители, който предполагам знаете е смесена форма между този на държавния служител в трудово правоотношение и какво по отношение на начина на организация? И служителите на Висшия съдебен съвет са съдебни служители, и служителите на всички съдилища са съдебни служители. И имаме едни специални разпоредби за преминаване на работа от едно място в друго.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря. По отношение на програмното бюджетиране мога да кажа, че в държавната администрация със сигурност преди 2009 г., някъде 2007 - 2008 г. по някакви модели, мисля че бяха или проект на.., по холандски модел ли се въведе тогава, общо взето това, което се случи беше, че от Министерство на финансите си бяха определили като работни групи, които отговаряха за всяко едно министерство, няколко човека, и правихме няколко работни обучения и заседания с всички, които са ангажирани в процеса, след това работиха те вече оперативно като целта или поне предимствата на програмното бюджетиране, които не знам дали сега аз ще мога да ги изтъкна, има достатъчно информация

по темата, че традиционният бюджет се прави на исторически принцип, съответно равнището на разходите от тази година се покачва с някакъв процент. Докато при програмното бюджетиране се опитват да разделят, в министерствата поне е така, отделни политики с остойносттаване на човешкия ресурс като идеята е да се види максимално колко пари са необходими за постигане на определен резултат. За да е разбираемо, защото срещал съм много презентации как би следвало да е в съдебната система, ако не се лъжа някакъв проект беше обявен също, не знам какво е нивото, но чел съм презентации за съдебната система, но така или иначе, един пример, който е най-лесен, администрацията я разделят на отделна политика и в министерствата, и примерно ако тука се направи програмен бюджет администрацията ще е като отделна политика. Доколко са реалните ползи не мога да кажа, защото не следя, в цялата държавна администрация е внедрено програмното бюджетиране. Скоро много се учудих, защото винаги е било посочвано като много добра практика, попаднах на някакви анализи, че внедрено е на книга, не се изпълнява напълно на практика. Но за съжаление, за добро или лошо моите финансови компетентности са такива, че и на мен ми е, създадено ми е такова убеждение, да не кажа, че ми е промит мозък, че това са добрите практики, по този начин може да се оцени една политика, насочено е към добри резултати, другото е нещо остаряло, архаично. Дотолкова като юрист мога да се ориентирам в нещата, пак Ви казвам. Така или иначе на практика те финансистите си го прилагат.

Вторият въпрос. Без да мога конкретно да изреждам, така или иначе в подготовката си за това изслушване четох няколко пъти разработки на специалисти, на университетски преподаватели за видовете, те бяха разделени основно на 6 групи отношения в съдебната система, защото се разглеждаха и ръководители, и магистрати, и съдии,

и т.н. Общо взето, това което ми е останало от тези анализи е, че добре да бъде направена реформа, в смисъл да се..., моето впечатление е, че законодателят бяга от регулиране конкретно на тези отношения като един особен вид отношения и работи с препратки. А е добре по аналогия, както има Закон за държавната служба и всяко едно нещо е уредено без никакви празноти, за мене е добре и поне приех тази идея, че е добре и в тази насока да се работи, защото пак казвам..., ако знаех, че ще ми задават този въпрос, въпреки че той е изключително важен, щях повече внимание да му обърна, до момента за мене законодателят бяха от проблема и работи с препратки, а действително това са особен вид отношения.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други въпроси, колеги? Не виждам от колегите, които са онлайн. Тука от залата? Няма. Очевидно нямаме повече въпроси към кандидата. Позволете ми да го помоля да излезе и ние да започнем обсъждането. И да изчака отвън докато приключим.

/Тихомир Димитров напуска залата/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, близо 2 часа и половина продължи изслушването на г-н Димитров. Малко или много всеки един от вас доби някакво впечатление за него. Слушаме вече изказванията ви за неговите качества и за това той може ли евентуално да бъде избран, назначен за главен секретар на Висшия съдебен съвет, дали притежава необходимите професионални качества, дали отговаря на изискванията, които са заложили в нашите правила. Който желае може да вземе отношение.

Изказвания, колеги? Колега Кузманов, заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря. Аз харесах много представянето на кандидата. Хареса ми това колко задълбочено се е запознал с публично достъпната материя, касаеща Съвета. Хареса ми това, че мисли бързо; хареса ми, че не се поддава на нападки; хареса

ми, че е устойчив, че мисли бързо. Гледайки неговото CV вярвам, че той е човек с доста придобит опит, който ще може да приложи на практика в нашия Съвет. Считам, че е добър кандидат и аз лично ще го подкрепя като гласувам за неговото избиране.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Кузманов. Колега Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, без да повтарям това, което каза колегата Кузманов, аз също без никакви съмнения ще подкрепя тази кандидатура. Притежава необходимите професионални качества. Смятам, че е достатъчно добре запознат. Да, безспорно има неща, които няма как да ги знае, защото това е от кухнята на Администрацията на Висшия съдебен съвет, но считам, че опитът, който има, ще му даде възможност бързо да реагира и да влез в крак с тази администрация, която лично аз смятам, че има нужда от доста реорганизация, макар че не съм всеки ден в работата на ВСС, тъй като съм член по право и участвам основно и само в заседанията, но аз също се сблъсквам с много проблеми в тази администрация и смятам, че има необходимост от нейното ревизиране като дейност. Най-вече тази администрация трябва да стане по-гъвкава и по-бързо работеща. Смятам, че проблемът на Администрацията на Висшия съдебен съвет е тази тромавост, мудност и доста ненужен документооборот, който се създава във ВСС.

По отношение на.., аз не бяха на дебата в началото, но по отношение на това какъв договор, ако хипотетично бъде избран колегата? Касае се за трудово правоотношение. Доколкото знам колегата ще бъде в трудов договор. Нали така, колега Магдалинчев, той сключва трудов договор?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така е, да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Значи, ако искаме ние да слагаме някакви ограничения на този договор следва да имаме предвид, че Върховният касационен съд в много свои решения казва, че след конкурс не може да има срок за изпитване. Това е твърда и постоянна практика на Върховния касационен съд, като аз просто си направих труда и в момента извадих само две определения, с които не се допуска касация на актове на въззивни съдилища, съгласно които те са обявили за нищожни такива клаузи в договори след проведен конкурс. Именно срокът за изпитване е самият конкурс. Това е, всъщност, което ние в момента правим. Ако ние преценим, че този човек е годен и става за тази длъжност, това означава, че той директно се назначава на постоянен трудов договор. Не можем да влезем и в нормите на срочен договор, защото първо не сме го обявили това в правилата си, когато сме стартирали тази процедура, а и не влизаме в нито една от разпоредбите за срочен договор. Там са твърде ясно разписани хипотезите на срочен договор. Затова аз мисля, че не е необходимо да водим дебат на тази тема при положение, че ние лично не можем да влезем в нито една от нормите за срочен договор. Та, вкратце ще подкрепя тази номинация, като считам че не можем да коментираме въобще вида на договора оттук-нататък.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Чолаков. Колега Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам една кратка реплика към това, което каза колегата Чолаков. Говорим не за клауза, за моделитет на трудовия договор, която е клауза за срок за изпитване. Тук говорим за нещо различно. Да, така е, аз го споменах и в началото, че има твърда практика на ВКС в тази насока, че след конкурс не може да се сключва трудов договор с клауза за срок за изпитване. Но, трябва да правим разлика. Това, което аз предложих е за трудов договор за определен

срок, което няма нищо общо с трудов договор с клауза за срок за изпитване. Точно поради тази причина ви предлагам този вариант, който хем е законосъобразен, хем е целесъобразен. Защото, считам че трябва да имаме възможност да се убедим в качествата на този кандидат, когото освен колегата Мавров, доколкото разбирам, никой друг не познава, нито е наблюдавал неговата работа. Пак ще ви кажа по отношение отново на законосъобразността на това предложение, което правя. Искам да разбера с кое решение на Пленума на Висшия съдебен съвет, наше или на предходен състав, е прието, че се сключва безсрочен трудов договор с главния секретар? Ние не сме делегирали нито на администрацията, нито на конкурсната комисия да преценява какъв договор следва да се сключва. Няма такова решение в конкурсната документация. Кандидатът няма данни да е уведомяван въобще за вида на трудовия договор. В този смисъл тук не говорим по някакъв начин за нарушение на конкурсните правила и подвеждането на този кандидат. За мене най-прецизният вариант е, че трябва да се прекрати процедурата и да се започне нова с вече взето предварително решение за вида на договора, за да може действително кандидатът да направи преценка дали да участва в такъв конкурс, защото напълно сте прави, че трябва да има такава преценка от негова страна, въпреки че Кодексът на труда, както е конструирал сключването на срочен трудов договор и на договор сключен след участие в конкурс не е препятствал възможността кандидатът да откаже да встъпи в тази длъжност, въпреки нашето решение за назначаване.

Така че, колеги, това което се опитвам да направя е да не оставяме убеждението, че конкурсът е предрешен, при условие, че нямаме логични аргументи в полза на довода, че настоящото изслушване е абсолютно достатъчно, за да си формираме абсолютно правилна и обоснована преценка за качествата на кандидата.

Извинявайте, два часа и половина, дори и цял ден да го изслушваме, аз не мисля че това е достатъчно. Затова нека да спазим закона, нека да спазим и интереса на собствената си работа, а то е да имаме качествените хора, които да ни помагат. Това е единствената цел, която ме води.

Иначе, за да не взимам пак думата, ще обоснова собствения си вот. Аз ще гласувам „против“, въпреки че изпитвам големи колебания, във връзка с това, което чуваме, което кандидатът е заявил пред комисията. Но понеже много разочарования имам от предварително предоставяне на доверие при избор на административни ръководители, затова аз лично предпочитам да съм по-предпазлива, още повече че за мен водещото е, че успехът на това, което ние правим, като колективен орган, а и всеки по отделно, зависи от това колко е качествена работата на администрацията. Затова съм с нагласата, че ние трябва да изберем най-правилния човек, който действително ще помогне на тази администрация да бъде компетентна и да помага на Съвета.

Кандидатът имаше редица отговори, които сочат на управленски качества. Ще отбележа положителните неща, защото съм достатъчно обективен човек. Първо, това което той заяви, че уважава всички участници в работния процес, което мен лично ме възхити, защото действително най-важното качество за един административен ръководител е той да умее да работи с хората и да уважава всички, които работят с него.

Заявката му за независимост при отстояване на мнението. Това е много важно за един главен секретар, защото ако при условията, при които ние работим - 25 членове, колективен орган, всеки има свое мнение, всеки отстоява, много трудно правим компромиси дори по между си, за мен наистина е важно главният секретар да не се поддава на натиск.

Откровеността му, която също много ме впечатли, дори бих казала, че именно тази откровеност беше крайъгълният камък дали да го подкрепя или не, защото аз считам, че това е най-важното качество въобще в поведението на един човек, когато работи с други хора.

Но какво ме възпира? Въпреки изискванията на конкурса за познаване на нормативната уредба на съдебната власт и вътрешната структура, ми се струва, че колегата Димитров показва базови пропуски, а именно всички чухме за Пленума, че е орган, който стои над колегиите в йерархично отношение. Той го каза това в опита си да се репликира сам, че става въпрос за отношение на власт и подчинение, а в самото изслушване пред комисията беше заявил, че сравнява Пленума с министър и че това е ръководното тяло, „шапката“ на органа. Аз ще го оставя без коментар, защото намирам за ненужно да пояснявам статута, който е очертан в Конституцията и в Закона за съдебната власт за органите на Висшия съдебен съвет и тук вече не е проблемът само в незнание, макар че не, то само по себе си е голям проблем да не знаеш основни конституционни нормативи, но тук говорим и за философията и структурата на съдебната система. В тази връзка и фразата на колегата за адвокатурата като част от съдебната система, не съдебната власт, а съдебната система, т.е. тук неговото пояснение какво е искал да каже, мисля че се разминава с това, което е казал.

Отделно от това, кандидатът не е обърнал внимание, че главният секретар подписва протоколите от заседанията на Пленума и на колегиите, т.е. той е длъжен да присъства на заседанията. Затова за мен е много непонятно, че той говори за това, че времето в заседание за главния секретар е „изяждащо“ времето му за изпълнение на останалите му задължения.

Това е все в посока познаване на нормативната база. Разбира се, не очаквам и не съм очаквала от кандидата да познава

всички наши вътрешни актове в детайли, но все пак очертах най-базовите, без които няма как просто да се изпълняват тези задължения.

Другото, което ме притеснява е, че за целия си близо 27-годишен трудов стаж, извинявам се ако греша, не съм много добра в смятането, колегата е престоявал за по няколко месеца на различни постове в държавната администрация. Започвам по хронологичен ред. Най-дългият стаж е в МРРБ - 6 години. След това 3 години в Изпълнителна агенция по горите; 1 година и 7 месеца в НЕК; 3 месеца в Изпълнителна дирекция по горите като директор на дирекция; 8 месеца като главен секретар на Министерство на инвестиционното проектиране; 5 месеца като юрисконсулт, 3 месеца като главен секретар на Агенция по вписванията; 5 месеца в Националния институт за обществени поръчки; 11 месеца в Агенция за държавни вземания. И все на ръководни длъжности - директор на дирекция или главен секретар. Тук отбелязвам, че не става дума за 5 години като оптимален срок на работа на една длъжност, както самият кандидат посочи. Тук говорим за месеци, преобладаващото е месеци, от един държавен орган в друг. Това, което ме притеснява е, че с избора му можем да се поставим в риск отново да останем без главен секретар.

В заключение, ако той бъде избран, аз лично много ще се надявам той да опровергае това, което аз изложих като опасение по отношение на неговата кандидатура.

Благодаря ви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Марчева. Други изказвания, колеги? Колета Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз също няма да подкрепя кандидатурата на г-н Димитров. Без да съм съгласна с всичко, което каза г-жа Марчева, но съм съгласна с друга част, ще се опитам съвсем схематично да изложя своите съображения.

На първо място за мене остана неясна мотивацията на г-н Димитров да се кандидатира за длъжността „главен секретар“. Той говори пред нас за своите постижения и опит на разни административни ръководни длъжности, повтори ги тук. Същевременно каза, че е много удовлетворен от работата си като адвокат през последните години, че е много успешен адвокат и същевременно, включително на зададения от мен въпрос, т.е. не от мен, а от някой от другите колеги въпрос, отговори, че приема работата, възможността да работи като главен секретар на Висшия съдебен съвет като предизвикателство и ако искаме да го разберем като въпрос на него. Заради това, повтарям, че за мене мотивацията да работи като главен секретар на Висшия съдебен съвет е неясна и/или неразбираема. Не съм склонна да приема, че трябва да гласувам за човек, който иска задоволяване на собственото его, за да заеме..., т.е. обратното заемане на някаква ръководна позиция, на този орган в частност, за да задоволи собственото си его. Това остана, в крайна сметка, у мен като усещане за неговата мотивация, освен пространното изложение относно опита му в разни структури, администрации, обучения и т.н., които даже малко прозвучаха като самоизтъкване и като прекалена, поне по мое, виждане хвалба.

На следващо място, аз оставам с убеждението, че кандидатът не познава добре нормативната уредба, която е релевантна към работата на този орган, за чийто главен секретар той кандидатства. И тук не става въпрос за вътрешните актове, за които твърди, че не са публикувани или които нямамо как да му бъдат известни, а за основни принципни неща, които са уредени, ако щете и в Конституцията, и в Закона за съдебната власт. Г-жа Марчева тук използва израза „философия на органа“ или „философия на независимостта на органа“, нещо такова беше изразът. Той говори за „шапка“, говори за загуба на време по време на заседанията на Пленума и на колегиите. Освен това

говори за ръководно тяло и за редови членове. Няма да кажа, че за мен тези понятия са неразбираеми. Те, напротив, издават виждането на кандидата за структурата на органа, за начина, по който той работи, за начина, по който взима решения и наред с това за своята евентуална роля като главен секретар при изпълнение на решенията на този орган, при възлагане на задачи на подчинените му служители в Администрацията на Висшия съдебен съвет. С допълнителните въпроси, които бяха зададени по време на днешкешното изслушване за мен остана убеждението, че в случая не става въпрос за някакво притеснение на кандидата, за каквото той намекна по време на изслушването, а за дълбоко непознаване. Освен това не възприемам твърдението му, че голяма част от документите не са могли да му бъдат известни, защото ако беше проявил нужното усилие той би могъл да бъде снабден с тези документи, включително и по реда на Закона за достъп до обществена информация, защото вътрешните правила на Висшия съдебен съвет, включително тези които не са подзаконовни нормативни актове, не са служебна или някаква друга тайна та да не бъдат предоставени на един кандидат в процедура за избор на главен секретар.

На следващо място за мен остана много впечатляващ непрецизният изказ. Дълго се колебах дали става въпрос за неправилно боравене с терминология, с понятия, разбира се, за известно притеснение, отчитам това, но с отговорите, които получих на въпросите, които аз зададох, другите членове, които задаваха, подробно се запознах с протокола и с концепцията, стигам до извода, че това се дължи на, смея да твърдя, на недостатъчни правни познания в областта, в която се кандидатира да работи г-н Димитров.

На следващо място за мен останаха неясни вижданията на кандидата относно начина, по който следва да бъде структурирана

администрацията; за начина, по който следва да работи. Говореше се за поставяне на приоритети. Това съм го чувала между другото в отделни членове на Висшия съдебен съвет, без да сме изяснявали този въпрос и да е взимано като някакво решение на Съвета. Но така или иначе се говореше за поставяне на цели, за стратегически планове, за краткосрочни, дългосрочни, за подобряване на атестацията на администрацията като същевременно се твърдеше, че не са достатъчно ясни и прецизни правилата, по които досега се прави тази атестация. За подобряване на електронните системи, за обитиране на електронни системи, с които се работи, без да се отговори на моя, включително, въпрос за кои системи точно става въпрос и от отговора разбрах, че не се прави разлика или не е наясно кандидатът за какви системи и за какви правомощия на главния секретар в конкретния случай става въпрос.

Хаотично познаване на устройството на органа, на правомощията, на задачите, на неговите цели и освен това някакво неясно формулиране на цели, на приоритети, на задачи. Ако се извади, т.е. ако се игнорира търсенето на конкретни отговори в поставените въпроси и изкази, включително и аз оставам с впечатлението за едно доста сериозно познание на въпросите на администрацията, на начина, по който работи администрацията. Когато обаче става въпрос за кандидатстване и за заемане на пост в конкретен орган, който има определена структура, определени задачи, правомощия както на самия орган, така и на администрацията към него, подобно отговаряне на въпросите според мене изобщо не дава положителен отговор на въпроса дали кандидатът може да изпълнява тази длъжност.

Мисля, че говорих достатъчно. Разбирам какъв ще бъде изходът от това гласуване. Аз, вероятно ще ми се наложи да повторя това, с което завърши г-жа Марчева, надявам се да бъда разочарована

от правотата на собствения си избор, т.е. аз да съм направила невярна преценка в професионалните качества на г-н Димитров, но днес не мога да подкрепя неговата кандидатура.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Други изказвания, колеги?

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, мислех да не се изказвам първоначално, но тъй като в крайна сметка моя вот също ще бъде отрицателен считам, че е необходимо да го обоснова, най-малко това е израз на откровено отношение и на отговорност към задача, пред която сме изправени, а именно избор на главен секретар.

Дълго мислех по въпроса преди да се включа в днешното заседание какъв трябва да бъде подхода. От една страна ВСС повече от една година няма главен секретар и за всички е ясно, че това значително затруднява нашата работа, създава, бих казала, и хаос в определени моменти, и по принцип би трябвало тези въпроси да бъдат решавани в един по-оперативен порядък, в смисъл - в по-кратки срокове в случая. Защо се стигна до положение повече от една година този конкурс да не приключи аз не мога да дам отговор, задавам го по-скоро като въпрос към изпълняващия длъжността "представляващ" ВСС, надявам се той да отговори, защото мисля, че това е отговор, който ние дължим не само на самите себе си, защото аз съм убедена, че не всички членове на ВСС имат отговор на този въпрос, но и отговор на системата като цяло, защото в крайна сметка нашата работа нейната организираност, нейните резултати зависят и от това как ние се справяме с въпросите, които касаят административното обслужване на ВСС.

Обстоятелството, че толкова дълго време ние бяхме без главен секретар така или иначе поставя въпроса дали на всяка цена ние да не вземем положително решение в днешния ден, когато сме

изслушвали единствения, подчертавам, кандидат, за заемането на този пост. Въпреки моите колебания в тази посока, защото пак казвам, давам си сметка липсата на главен секретар как се отразява на нашата работа, ще кажа, че отговора на този въпрос поне за мен е отрицателен, защото ако изборът не е добър оттук нататък ние не можем да гарантираме, че нашата работа, независимо, че имаме избран главен секретар ще се подобри или ще се подобри съществено.

Няма да подкрепя кандидатурата по няколко съображения. На първо място действително и аз съм впечатлена относно липсата на основни познания, които касаят нормативната база, отнасяща се до съдебната власт, до нейните органи, до функциите на органите във ВСС, като тук искам да кажа, че оставям настрана крилатата, както се изрази кандидата за заемане на поста главен секретар фразата, че Адвокатурата е част от съдебната система и откровено заявявам, че допускам, че това е въпрос на притеснение по време на изслушването, на недобра прецизност на езика и т.н., но да не се познават основни нормативни актове, които касаят работата на ВСС и на системата като цяло, които нормативни актове са обществено достъпни. Това го намирам за основен недостатък в подготовката и в представянето на настоящия кандидат.

Другото, което ми направи впечатление - да, колегата беше откровен, но много често тази откровеност беше по посока на това, че не може да даде отговор на един или друг въпрос. Апропо, за да не съм едностранна ще отворя една скоба и ще кажа, че в чисто човешки план той ми направи добро впечатление, създава впечатление на спокойствие, на умереност, което би позволило един по-нормален подход в общуването с администрацията на ВСС, което в интерес на истината при предишни заемачи длъжността главен секретар всички знаем, че не беше точно така. Дотук ще приключа с нещата, които са ми

направили добро впечатление и като човек, и като съдия, който е длъжен да бъде обективен, чувствах необходимостта да споделя и това.

Оттам нататък обаче продължавам с нещата, които не са ми удовлетворили като отговор и представяне. Действително отговорите бяха общи, на много от конкретните въпроси не се дадоха конкретни отговори и лично аз считам, че колегата, защото той действително е наш колега като юрист, не беше положил достатъчно усилие, за да се подготви, както се изрази колежката Марчева, базово. Вярно е, че има детайли, с които няма как той да е запознат и ние не би било справедливо да искаме той да ни ориентира и да ни даде отговори, нормално е да се очаква, че в процеса на работа той ще навлезе в тези детайли и ще намери конкретен отговор, но все пак, както той каза, че за него е голяма отговорност да се яви пред орган като ВСС считам, че именно с тази висока отговорност и не толкова заради органа, пред който се явява, а изобщо, израз на тази висока отговорност би било една много по-сериозна подготовка по тези основни въпроси, които действително са базисни, и с които един кандидат за заемане на поста главен секретар би трябвало да стъпи като първоначална база от знания и ориентация, бих казала, защото все пак за мен остана доста неприятен привкус и впечатление от отговора, който даде на въпроса за функциите на Пленума и на отделните колегии. Това са основните органи в структурата на ВСС и да не могат да се очертаят техните основни правомощия, и взаимодействията им мисля, че е сериозен недостатък. Това е във връзка с вота ми, няма да продължавам, няма да ви оттегчавам, много от нещата се казаха, да не ги преповтаряме по различен начин.

Що се отнася до другия въпрос, позволявам си да го коментирам сега въпреки, че предварително решихме, че решение по него ще вземем след като се проведе гласуването дали го избираме за

главен секретар или не. И аз ще взема отношение, защото в крайна сметка дискусиата тръгна по този начин с изказването на г-н Чолаков. Пропуснах да взема отношение в дебата, защото имах друг служебен ангажимент точно в този кратък период на обсъждане от страна на Пленума. Искам да кажа следното - в условия на обявена конкурсна процедура, при ясно зададени параметри е абсолютно недопустимо ние да променяме условията за кандидатстване, включително и под формата на допълване, защото доколкото разбрах това беше идеята на г-жа Марчева или поне една от тях, сега чух и друга идея да прекратим процедурата и да открием нова. Не можем ние да допълваме условията на конкурсната процедура на този етап, включително чрез допълване, като конкретизиране видите ли какъв ще бъде трудовия договор, който ще сключим. Това направо би опорочило днешната процедура. Така че ако колегата бъде избран ние трябва да сключим договор за неопределено време, иначе разграниченията, които бяха направени, да, те са правилни, срочният договор не е договор с уговорка за изпитване, това са два различни договора, права е г-жа Марчева, че това, което тя предлага не е договор с уговорка за изпитване, такъв не може да се сключва след проведен конкурс, може да бъде сключен договор за определен срок, но ако това е записано в конкурсната документация.

И последното нещо, което бих искала да кажа в тази връзка е, че предложението към този договор да бъде шест месеца или една година също не го намирам за особено целесъобразно, особено пък за шест месеца, пък бих казала и за една година, защото знаете работата във ВСС е доста сложна и при една такава хипотеза може да се стигне до ситуация, чисто хипотетично с оглед това, което казах, а предполагам, че ще бъде и такова решението на Пленума по отношение на това дали може да вкараме като допълнително условие срока на договора, та вкарването на един такъв срок от практическа гледна точка

не е целесъобразно, защото избраният от нас главен секретар за шест месеца според мен тъкмо ще е навлязъл в проблематиката на работата на ВСС и ще е придобил съответния конкретен опит за справяне с тази работа и ние всъщност по силата на срока, който сме заложили трябва да прекратим договора или по-скоро той се прекратява автоматично с изтичане на този срок. Това е, което исках да кажа.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Керелска.

Други изказвания?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли една реплика към г-жа Керелска?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако е реплика, да.

Заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Понеже го зададох общо въпроса, но виждам, че Вие също задавате, т.е. споделяте тезата на някой преждеговорящ, искам да ми дадете поне тогава Вие отговор къде в конкурсната документация е записано, че договора, трудовият договор е безсрочен. Кое е решението на Пленума, което ние сме решили въобще какъв договор ще се сключва. И отделно от това не считате ли, че след като не може да бъде променен, според Вашите думи, в хода на процедурата да се добавя такова условие, по-прецизно юридически е да бъде прекратена тази процедура. Това са ми трите въпроси. Моля ви, другите колеги, които споделят това, което казаха преди малко просто да ми отговорите, за да съм наясно, защото аз не открих никъде в конкурсната документация нито кандидата да е уведомяван, че ще сключи безсрочен договор, нито имаме наше решение за това. По същата логика за безсрочния договор би трябвало да е и за срочния. Нали така? Кой определя, че трябва да е безсрочен договора?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз разбирам, че има процедурно предложение от колегата Марчева за прекратяване на процедурата за избор на главен секретар. Смятам, че следва това да се подложи, тъй като това е направено като процедурно предложение и то трябва съответно да понесе съответната санкция от Пленума на ВСС, т.е. да се подкрепи или да не се подкрепи. С оглед резултата от това гласуване следва да пристъпим по-нататък към гласуване на кандидатурата. Хипотетично имаме два варианта - не избираме колегата, който е кандидат и втори вариант - избираме. При вторият вариант вече стигаме до проблема, който явно е бил поставен в началото на Пленума и аз също направих разграничение да чуем - имаме срочен договор по 68 или пък със срок за изпитване. Категорични сме всички, че не може да бъде със срок за изпитване при положение, че сме по строг конкурс. Тогава, колеги, стигаме до 68 и трябва да посочим кое основание от 68 ние ще приложим, дори и това, както каза колегата Марчева, не е записано в процедурата, но само че процедурата записва, тъй като срочния договор е по изключение, затова трябва да бъде залегнало в самата процедура, че този договор ще бъде срочен. След като не е записано означава, че той е безсрочен. Това е принципът. И стигаме до 68. Хипотетично ние приемаме, че ще приложим срочен договор, въпреки че не сме обявили това в процедурата и човека, който си явява не знае, че ще бъде срочен договора. Колеги, 68, ал. 1 има пет хипотези. Единствената хипотеза, която горе-долу може да ни удовлетвори в нашето искане това е точка 1. Точка 1 касае следното: за определен срок, който не може да бъде по-дълъг от три години, доколкото в закон или в акт на Министерски съвет не се предвижда друго. След това обаче отиваме към пояснение на това изключение, това пояснение е в ал. 4, където отново стеснява приложението на тази норма, и не само това, към допълнителните разпоредби имаме по точка 8, която казва:

изключението по смисъла на 68 е налице при извънредни икономически, технологически, финансови, пазарни или други обстоятелства. Къде сме ние в тази норма? Затова аз считам, че като юристи ние не можем да приложим срочен договор ако направим избор.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Чолаков.

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже колегата Марчева директно отправи към мен въпрос къде е в записано в конкурсната процедура какъв договор ще се сключи, да, не е записано /намесва се Боян Магдалинчев - колега Керелска, нека да не изпадаме в лични ...Да, Вие изложихте Вашата позиция, Вашата теза/ Олга Керелска - не знам защо напоследък оставам с впечатление, че ме прекъсвате! Почвам да го приемам лично!/ Боян Магдалинчев - Не Ви прекъсвам, само казвам - Вие си имате Вашата позиция, тя е много ясна в тази част, в която не се споделя от г-жа Марчева, тя има нейната позиция, нормално е да има различни позиции. Ако искате заповядайте отново, нямам нищо против!/ Олга Керелска - аз ще бъда кратка. Само това ще кажа, което мисля, че го казах вече. Да, никъде не е записано, но това не ни дава право да допълваме документите във връзка с обявяването на конкурсната процедура и те нещата са прости, ясни и логични, защото тези кандидати, които желаят да участват в тази процедура отнапред трябва да знаят условията, при които кандидатстват за заемане на съответната длъжност. Това е отговорът.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Керелска.

Колега Марчева, обяснение ли ще имате или нещо друго?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Реплика. Защото вижте, тук спорът е правен в момента, който водим. Това, което каза колегата Чолаков за мен не е вярно, няма такава законова презумпция, че ако не е споменат вида на договора трябва да е безсрочен. Аз искам да разбера откъде се

извлича тази законова презумпция, защото тук, или фикция, нямам представа какво има предвид, но аз лично не намерих текст в Кодекса на труда, който да казва, че се презюмира ако не е казан какъв е вида на договора, че задължително е безсрочен. Иначе съм съгласна, т.е. аз не го направих като процедурно предложение, но съм напълно съгласна с това, че трябва да се гласува първо дали да прекратим процедурата, защото юридически е по-прецизно наистина ние като не сме уведомили кандидата да има първо решение и тогава да проведем процедура.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Други изказвания, колеги? Не виждам.

Колеги, аз накрая ще взема малко отношение по въпроса и след това ще подложа процедурното предложение на г-жа Марчева за евентуално прекратяване на процедурата.

Колеги, имах възможност, не го познавах колегата Димитров, за първи път го видях сега тук, когато го изслушвахме, нито съм го виждал, нито съм го чувал преди това нещо. Ако ви е направило впечатление и вероятно ви е направило впечатление при изслушването аз му зададох доста въпроси на него. Не мога да кажа, че той познава изцяло и в детайли нормативната регламентация и най-вече тези относно функциите на главния секретар в съдебната система и в частност във ВСС обаче ми направи впечатление друго - това е човек, който има организационен опит. Организационен опит като административен и то административен в област и дейност, която е приблизително близка, макар и в държавната администрация, приблизително близка до длъжността, за която той кандидатства. Според мен той има и визия за проблемите на база на това, което е публично публикувано, или което е публично известно. Той няма как да влезе в детайли, дотолкова доколкото той е външен човек на системата. Има и волята да промени нещата, включително много добро

впечатление ми направи когато му зададох въпроса: как би отстоявал той своите тези като ръководител най-вече по отношение на това как би отстоявал субординацията, за която той спомена. И съм впечатлен от това нещо. Колеги, преди малко в процеса на изслушването г-жа Пашкунова изнесе една информация - 51 човека служители, съдебни служители от администрацията на ВСС са напуснали системата. Нека да ни е ясно, че една от големите причини за напускането на толкова голям брой служители в продължение на три години, откакто ние сме мандат на този Съвет се дължи в голяма част и на нас членовете на Съвета, точно с възлагането на задачи и функции, без спазването на субординацията, при възлагането на задачите, за която говори кандидата за главен секретар. Това е самата истина и няма какво да го премълчаваме. Аз ще гласувам в подкрепа на този кандидат за заемане на длъжността "главен секретар" с убедеността, че той ще положи, ако събере необходимото мнозинство от присъстващите членове на ВСС, ще положи максимални усилия и старание да оптимизира дейността на администрацията на ВСС. Вече повече от година близо сме без главен секретар. Николай Найденов известно време изпълняваше функциите на главен секретар, след това Васил Пеловски, с цялото ми уважение към г-н Пеловски, той изключително големи усилия полага, за да изпълнява тази дейност, но той така или иначе не се кандидатира за тази длъжност, така че имаме един кандидат за главен секретар и аз бих го подкрепил.

Само в частта по отношение на сročността на договора, за която говори г-жа Марчева. Категорично когато се въвеждат ограничителни условия те изрично трябва да бъдат посочени в условията на документацията когато се организира процедурата. Когато те не са посочени като такива се прилагат общите правила. Това е основен принцип. И само на това основание ако в хода на процедурата

се въведат ограничителни изисквания съм повече от сигурен и това г-жа Дишева го знае много добре, и всички останали, Върховният административен съд би отменил решението на Пленума на ВСС. С това приключих по отношение на този кандидат.

Сега ще подложа на гласуване процедурното предложение.

Г-жо Димитрова, ако имате изказване, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Ще бъда съвсем кратка.

Тук не става въпрос за ограничение, става въпрос за елемент от договора. Не сме обявили дали договорът да бъде срочен или безсрочен, вярно е, че срочните договори са лимитирани в определени условия, но числя, че спокойно бихме могли да се позовем на изключението и да сключим срочен трудов договор по точка 1, кандидатът има право да встъпи или да не встъпи. Ако ние го харесваме този трудов срочен договор става безсрочен, не виждам къде е драмата. При положение, че всички харесваме, една голяма част от нещата, които предложи, имаме резерва към друга част, която не се е представил толкова добре, не мисля, че първо решението ни е атакуемо в тази част. Второ - какво би се объркало и кое точно не сме обявили. Ние сме обявили процедурата точно такава, каквато е по закон, и погледнете какво е трябвало да обявим в конкурсната процедура и сме го обявили - тези други обстоятелства по смисъла на изключението на § 1 мисля, че биха могли да обосноват сключването на срочен договор по т.1, още повече, че тук всички добре съзнаваме, че се касае до ръководна длъжност, тази от която зависи цялостната организация на ВСС. Така че аз споделям това, което колегата Марчева каза по отношение на срочния договор.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, подлагам на гласуване процедурното предложение на г-жа Марчева за прекратяване на конкурсната процедура. Такова беше предложението. Кой е "за"

прекратяване на конкурсната процедура, моля да гласува. /брои гласовете/ - 1 глас "за". "Против" всички останали. /брои гласовете/ - 19 "против". Не се приема предложението.

Уважаеми колеги, подлагам на гласуване проекта на решение. Който е "за" за назначаването на г-н Тихомир Николов Димитров на длъжността "главен секретар" на ВСС, моля да гласува. Който е "за". Режим на гласуване. /брои гласовете/ - 17 "за" назначаването му. Който е "против", моля да гласува. /брои гласовете/ - 3 "против" - г-жа Дишева, г-жа Керелска и г-жа Марчева.

ПО ДНЕВНИЯ РЕД

1. ОТНОСНО: Изслушване на класирания кандидат за заемане на длъжността „главен секретар" на Висшия съдебен съвет

След изслушване на допуснатия кандидат и отговорите на поставените му въпроси, и след проведено гласуване по реда на чл. 10, ал. 2 и 3 от Правилата за провеждане на конкурс за назначаване на главен секретар на Висшия съдебен съвет, и при обявения резултат:

„За" Тихомир Николов Димитров - 17 гласа;

„Против" - 3 гласа. Г-жа Дишева, г-жа Керелска и г-жа Марчева.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 355, ал. 3 от ЗСВ Тихомир Николов Димитров, на длъжността „главен секретар" на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Подлагам сега на гласуване предложението, което беше направено за включването на клауза в трудовия договор при назначаването на Тихомир Николов Димитров на длъжността "главен секретар" за определен срок, за срочен договор на същия, за 6 месеца или до една година.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Предложението ми беше за една година.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Подлагам на гласуване предложението на г-жа Марчева за включване на клауза в трудовия договор на новоизбрания главен секретар на ВСС за срок от една година. Който е съгласен с това предложение, моля да гласува. /брои гласовете/ - 2 "за". "Против", колеги? Всички останали. 18 "против". Не се приема.

Моля, да поканите г-н Димитров.

/В залата влиза Тихомир Димитров/

Г-н Димитров, след проведено явно гласуване Пленумът на ВСС със 17 гласа "за" и 3 "против" Ви назначи на длъжността, Ви избра за главен секретар на ВСС. Разбира се, нещата тепърва предстоят, голяма част от мнозинството е убедено в притежаваните от Вас качества като заемащ такива подобни длъжности в държавната администрация, разбира се, в съдебната власт тя има специфични особености, които налагат много повече усилия и желание, и старание, за да могат нещата в администрацията на ВСС да вървят. Аз Ви пожелавам успех от името на Висшия съдебен съвет и се надявам администрацията да работи така както трябва, защото съдебната система има нужда от това.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Благодаря. Ще положи всички усилия да го оправдая и разчитам на съдействие.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Свободен сте!

/От залата излиза Тихомир Димитров/

Колеги, ако позволите само 10 минути почивка, за да можем след това да продължим отново.

10 минути почивка! В 13,10 ч. започваме.

/След почивката/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Продължаваме работата на заседанието на Пленума на ВСС.

Точка 2. Това е предложение от Съдийската колегия на ВСС.

Кой ще докладва по тази точка?

Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. Предложението на Съдийската колегия е да бъде съкратена, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ една свободна длъжност "съдия" в Районен съд Девня, считано от датата на вземане на решението и тя да бъде разкрита в Районен съд Варна. Към материалите към точката са видно мотивите, които сме имали, ще ги възпроизведа накратко - необходимостта е свързана с това, че следва да бъде устроен съдия, младши съдия от Окръжен съд Варна, който следва да продължи да работи като съдия в Районен съд Варна. Считаме, че е по-добре това да бъде сторено в Районен съд Варна, не в Девня, тъй като той е по-натовареният съд. Бройката, която предлагаме да бъде съкратена към настоящият момент не е заета.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, изказвания по тази точка от дневния ред? Не виждам. Ако няма изказвания, подлагам на гласуване предложението проект на решение. Който е "за", моля да гласува. /брои гласовете/ - 17 "за". "Против", колеги? Няма. Приема се.

* * * * *

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

2. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Районен съд - Варна

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Районен съд - Девня, считано от датата на вземане на решението.

2.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Варна, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 3 от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението е да бъде съкратена на същото основание една свободна длъжност в Окръжен съд Ямбол и тя да бъде разкрита в Районен съд Бургас. Основанието за това е решение на Съдийската колегия, въз основа на молба на съдия от Районен съд Бургас, по-скоро административния ръководител, който желае да бъде съдия в Районен съд Бургас и липса на възможност да бъде той назначен там по реда на чл. 169, ал. 5.

Предлагаме да бъде съкратена от Окръжен съд Ямбол, като мотивите за това са отразени в материалите. Основният мотив е, че натоварването на този съд към настоящия момент, а и от дълъг срок от време е под средното за страната за окръжните съдилища.

Моля ви, само да направя едно предложение за промяна на предложения диспозитив. Вчера, мисля, че вчера или онзи ден дойде

една молба от административния ръководител - председателя на Окръжен съд Ямбол, с която той моли в случай, че бъде съкратена длъжността, тя е свободна към настоящия момент в Окръжен съд Ямбол, това да бъде сторено не считане от датата на вземане на решението, става дума за днешна дата, ако днес бъде взето такова решение, а считано от 10.10. тази година. Основанието за това е, че към настоящият момент на тази длъжност има командирован колега, а на 9.10. предстои да бъде освободена длъжност "съдия" в Окръжен съд Ямбол, предвид пенсиониране на един от колегите. Аз считам, че подобно искане следва да бъде уважено, защото смятам, че няма пречка колегата от Несебър да изчака две седмици, колкото практически има до 10.10. и не е необходимо да се смущава работата на Окръжен съд Ямбол, респективно да се откомандирова за две седмици колега, той да няма възможност да участва в заседания и да изпише делата си, предвид което ви предлагам диспозитива към тази точка да бъде не считано от датата на вземане на решението, а считано от 10.10.2020 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само да добавя - и в двата диспозитива, нали така, колега Шекерджиев?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: И в двата диспозитива, защото те са свързани помежду си.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Колеги, изказвания по точка 3 от дневния ред?

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз се налага да си обоснова вота. Ще гласувам против, така както гласувах и в Съдийска колегия, моля, колегата Шекерджиев когато докладва тази и следващата точка да бъде по-обстоятелствен и да обясни истинските причини всъщност за закриване на бройката и за откриване на бройка в друг орган на съдебна власт. Това се прави, не защото единият съд е по-ниско натоварен, а

другият е по-високо натоварен и има нужда от разширяване на щата, а поради обстоятелството, че досегашния председател на Районен съд Несебър, чийто мандат е изтекъл, иска по реда на 169, ал. 5 да заеме място в Районен съд Бургас. Според мен разпоредбата, както вече съм говорила няколко пъти в Съдийска колегия, няма този смисъл в конкретния случай, поради което ще гласувам против.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Керелска.

Други изказвания?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще гласувам също против това предложение по подробни съображения, които съм излагала в Комисията по атестирането и конкурсите, и в Съдийска колегия. Няма да повтарям това, което каза г-жа Керелска, считам, че в конкретния случай се тълкува неправилно действителния смисъл на чл. 169, ал. 5 от ЗСВ, разпоредбата не съдържа самостоятелно основание за разкриване на нови щатове в органи на съдебна власт, в частност съдилища, единствено и само за целите на удовлетворяване желанията на административни ръководители, чийто мандат е изтекъл, или чийто мандат предсрочно се прекратява. Те нямат правото да избират къде да бъдат устроени, както ние използваме израза за този бонус техен, те нямат право да искат устройване в който и да било орган на съдебна власт, освен ако в него няма свободен щат. Общото правило за разкриване на нови щатове в органите на съдебната власт е регламентирано в чл. 30, ал. 2, т. 8 мисля от ЗСВ, който поставя като единствено условие за разкриване на нови щатове натовареността. Права е г-жа Керелска, че всъщност основната причина не е по-ниската натовареност в органа и тя преценена единствено, спрямо още един друг орган на съдебна власт, този, от който се закрива щат. Ако действително се разкриват и закриват щатове, съобразно

натовареността това трябва да бъде направено за цялата страна, за всички съдилища и т.н., в случая с посочването на натовареността на двата органа, единият от който се съкращава щата и другия, в който се разкрива щата, е единствено с цел да се мимикрира спазването на законовата разпоредба, която регламентира случаите, в които се разкриват и закриват щатове. Затова тази аргументация просто е непълна, тя не съответства на действителната натовареност на органите, спрямо натовареността за цялата страна, която би следвало да бъде меродавна, и която текста на чл. 30, ал. 5, не ал. 2, чл. 30, ал. 5, т. 8 има предвид като казва натовареността на органа на съдебна власт. С това, което правим и сме правили мисля, че в Съдийска колегия години наред ние даваме възможност на отстъпващите от длъжност административни ръководители своеволно, бих казала, да се преместят в друг орган на съдебна власт, без да се държи сметка нито за наличието на свободен щат там, нито за действителната им натовареност.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дишева.

Други изказвания, колеги?

Ако няма повече изказвания, подлагам на гласуване предложението проект на решение с това, което добави колежата Шекерджиев и в двата диспозитива, считано не от вземане на решението, а считано от 10.10.2020 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Магдалинчев. Имам въпрос към г-н Шекерджиев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже предложението, което той сега прави не е взето като решение на Съдийска колегия, а пък пред нас нямаме щатните разписания и най-вече свободните длъжности, дали към момента, в който Съдийска колегия е вземала това решение е

имало свободна, т.е. към днешна дата, днес е 24 септември, има друга свободна длъжност, на която Съдийска колегия е имала намерение да съкрати и да прехвърли в Бургас, или става въпрос все за една и съща? Има ли в момента свободна длъжност в Ямбол, различна от тази, която предстои на 10 октомври да бъде освободена? Аз ...в момента материалите и ние сме взели друго решение, т.е. мнозинството е взело друго решение на Съдийска колегия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Шекерджиев, заповядайте, ако може да отговорите.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря. Длъжността е била налична и свободна. Тя е била налична и към момента, в който е взето решението на Съдийска колегия, и към настоящия момент. Тя винаги е била налична и е била незаета от титулярен съдия, но видно от дошъл вчера документ, който не е бил известен, поне на мен не ми е бил известен, от този документ е видно, че на тази свободна длъжност има командирован съдия. Това, което моли административния ръководител на Ямбол е да не бъде взето решението от днешна дата, защото ако това бъде направено то тогава при евентуално съкращаване на длъжността би следвало колега, който е командирован, той очевидно е титулярен съдия в друг съд, да няма възможност да изпълнява служебните си задължения. Молбата на административния ръководител е да бъде отложен този момент, считано от 10.10., защото на 9.10. имаме настъпване на сигурното обстоятелство по чл. 165, ал. 1, ако се не лъжа, а именно пенсиониране на колега. И ако бъде възприето това негово предложение, което аз докладвах, то тогава няма да се налага да бъде разкомандирован колегата за периода считано от днешна дата до 9.10. От тази гледна точка надявам се, че обясних. Няма никаква пречка, разбира се, ако смятате, че процедурата налага това, да гласуваме първо това, което е приела Съдийска колегия, но все пак ние тогава тази

информация не сме имали, а именно без съмнение на наличната длъжност дали е имало командирован колега.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Шекерджиев. Колеги, подлагам на гласуване подложения проект на решение, заедно с допълнението, което беше направено от г-н Шекерджиев и в двата диспозитива. Режим на гласуване. Който е "за" този проект за решение, моля да гласува. /брои гласовете/ - 17 "за". "Против" няма. Приема се.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

3. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Районен съд - Бургас

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Ямбол, считано от 10.10.2020 г.

3.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Бургас, считано от 10.10.2020 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Извинявайте. "Против" - двама души. Колегата Керелска и колегата Дишева. 15 при това положение сме "за".

Точка 4 от дневния ред.

Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на Съдийска колегия е да бъде съкратена на същото основание - чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, една свободна длъжност в Окръжен съд Враца, считано от датата на вземане на решението и тя да бъде разкрита на същото основание в Районен съд Враца, считано отново от датата на вземане на решението. Към материалите към точката има мотиви защо се предлага това.

Основанието е сходно като в трета точка, а именно необходимост да бъде разкрита бройка в Районен съд Враца, където да продължи да работи младши съдия, понастоящем в Окръжен съд Враца, чиито мандат е удължен. Към материалите по точката виждате всички данни за натовареността, направеното искане от страна на младшия съдия, проведеното заседание, както в КАК, така и в Съдийска колегия. Тъй като, за да бъде максимално пространен, моля да обърнете внимание, че в Съдийска колегия този въпрос беше дискутиран дълго време, нямаше съмнение, че следва да бъде разкрита бройка в Районен съд Враца, имаше спор дали това да бъде сторено, като се съкрати такава бройка в Окръжен съд Бургас или в Окръжен съд Враца, като мнозинството от колегите в Съдийска колегия прецениха, че това трябва да бъде Окръжен съд Бургас, като основанията за това беше натовареността.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Шекерджиев.

Изказвания, колеги, по тази точка от дневния ред?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: По съображенията, които изложих в Съдийска колегия, преди това в Комисията по атестирането и конкурсите ще гласувам против това предложение на първо място за устройването на този младши съдия изобщо не е необходимо разкриването на нов щат, но това е тема, която вече е обсъждана, и е взето съответно решение. В конкретният случай обаче решението да бъде закрита в съда, в който се предлага бройка, вместо в Районен съд Бургас, където се предлагаше на Съдийска колегия считам за необосновано. Подробни съображения с цифри и конкретни данни съм развивала в Съдийска колегия, не е необходимо, очевидно мнозинството е формирало решение, не е необходимо да ги повтарям,

но ако считате бих могла да го направя. Ще гласувам против това предложение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дишева.

Колеги, други изказвания?

Колега Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Вотът ми също ще бъде отрицателен, какъвто беше в Съдийска колегия, преди това и в Комисия по атестиране и конкурси към Съдийската колегия на ВСС. Както вече се спомена имаше алтернатива, единият вариант беше бройката да се вземе от Окръжен съд Враца, другият вариант беше да се вземе от Окръжен съд Бургас. Изтъкнато беше, че Окръжен съд Враца е по-ниско натоварен от Окръжен съд Бургас. При сравняване на статистическите данни на двата органа на съдебна власт се установи, че тя е в стотни в полза на Окръжен съд Бургас. Казвам стотни, за да обоснова извода, че в крайна сметка в случая не се установява някаква същинска по-висока натовареност в полза на Окръжен съд Бургас.

Другото, което беше изтъкнато, но пренебрегнато при вземане на решение от Съдийска колегия, че през последните няколко години Окръжен съд Враца на няколко пъти е бил "донор", стана така популярна тази дума, на щатни бройки по отношение на други съдилища. Една бройка е взета за увеличаване щата на Специализирания наказателен съд, две щатни бройки са взети за увеличаване щатната численост на два административни съда.

Третият съществен аргумент, който не беше съобразен при вземане на това решение беше, че Окръжен съд Бургас разполага с доста по-висока щатна численост, а именно 44 съдии, като дебата беше в посока на това, че един съд с по-голяма щатна численост има по-голяма възможност при отнемане на една щатна бройка да компенсира

липсата на тази щатна бройка, в сравнение с един съд с по-малка численост.

И последният аргумент, който също не беше взет предвид, че вземайки тази бройка от Окръжен съд Враца, т.е. това е четвъртата бройка, която вземаме от този съд, ние ще препятстваме поддържането на съществуващото там Търговско отделение, което Търговско отделение е силно натоварено, като аз изрично подчертах, това може и да се провери, че в това Търговско отделение и в този орган на съдебна власт има много дела по несъстоятелност, които са много специфични като процедура и начин на провеждане на самото производство по несъстоятелност. Всички тези аргументи обаче не бяха взети предвид и решението е такова, каквото се предлага на вниманието на Пленума. Това са ми съображенията да гласувам така, както съм гласувала и на Съдийска колегия, т.е. отрицателно.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Керелска.

Други изказвания, колеги? Не виждам. Подлагам на гласуване предложението проект на решение. Който е съгласен, моля да гласува. /брои гласовете/ - 16 "за". "Против" - 2. Приема се проекта на решение.

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

4. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Районен съд - Враца

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Враца, считано от датата на вземане на решението.

4.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Районен съд - Враца, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 5. Прокурорска колегия на ВСС.
Кой ще докладва?

Колега Дамянов, заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, Прокурорската колегия предлага на Пленума, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ да съкрати една свободна длъжност "прокурор" по щатната численост на Окръжна прокуратура Плевен и на същото основание да разкрие такава щатна длъжност в Окръжна прокуратура Враца. Накратко причините за това са следните: на 19.12. миналата година изтече първия мандат на административния ръководител - окръжен прокурор на Окръжна прокуратура Враца и то този момент нататък той с решение на Прокурорската колегия е изпълняващ функциите. Бяха проведени три процедури за избор на административни ръководители, в едната от които участва и той, но такъв административен ръководител не е избран. Постъпило е предложение в Прокурорската колегия за нов и.ф. административен ръководител, както и предложение от самия колега Десислав Начков, с която той иска да бъде преназначен на длъжност "прокурор" в Окръжна прокуратура Враца, каквато длъжност е заемал преди да стане окръжен прокурор. Към настоящият момент там няма такава свободна длъжност, което налага да се разкрие и Прокурорската колегия, както и КАК Прокурорския реши, че е най-удачно това да стане от щата на Окръжна прокуратура Плевен, която е много ниска натоварена, има една справка приложена към точката и дори след като бъде взета тази бройка тя ще бъде много по-ниско натоварена от средното за страната. Благодаря ви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дамянов.

Изказвания по точка 5 от дневния ред, колеги? Не виждам. Ако няма изказвания, подлагам на гласуване предложението проект на решение от Прокурорската колегия на ВСС. Режим на гласуване. /брои гласовете/ - 18 "за". "Против" няма. Приема се.

* * * * *

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

5. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на Окръжна прокуратура - Враца

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, щатната численост на Окръжна прокуратура-Плевен с 1 (една) свободна длъжност „прокурор“, считано от датата на вземане на решението.

5.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „прокурор“ в Окръжна прокуратура-Враца, считано от датата на вземане на решението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 6. Комисия по "Управление на собствеността".

Колега Диков, заповядайте!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря, г-н Магдалинчев. Уважаеми колеги, Комисия по "Управление на собствеността" към Пленума на ВСС предлага на Пленума да приеме следното решение: Упълномощава инж. Лина Грънчарова - началник отдел "ИС", дирекция УС, и тримата главни експерти, които са в същият отдел - инж. Юрий Георгиев, инж. Стоянка Георгиева и инж. Минчо Стаев да представляват ВСС пред общински,

държавни и административни органи и службите по "Геодезия, картография и кадастър" във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на документи, необходими за изпълнение на дейностите, свързани с реализиране на обекти, предмет на проектиране и строителство, с предоставени права на управление на ВСС пред Националния институт за "Недвижимо културно наследство", Държавен архив, Специализирани контролни органи и други институции във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления и молби, декларации за обекти, предмет на проектиране и строителство, с предоставени права на управление на ВСС, пред експлоатационните дружества, ЕВН, "Чез", Енерго Про", Електроразпределение "Север", Софийска вода и други ВИК оператори, "Топлофикация" и други доставчици на топлинна енергия, "Овергаз Мрежи" и други оператори на газопреносната мрежа, както и други експлоатационни дружества, пак във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби, декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и извършване на други правни фактически действия във връзка със сключените договори за предоставяне на услугите от експлоатационни дружества за обекти, предмет на проектиране/строителство, с предоставени права на управление на ВСС.

Настоящото решение се отнася за недвижими имоти на съдебната власт, върху които не е възложено стопанисването на съответните административни ръководители. Това е предложението на комисията.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков.

Изказвания по точка 6, колеги? Не виждам. Режим на гласуване по предложения проект на решение от комисия по

"Управление на собствеността". /брои гласовете/ - 18 "за", "против" няма.
Приема се.

УПРАВЛЕНИЕ НА СОБСТВЕНОСТТА

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

6. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на служители от дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, отдел „Инвестиции и строителство“ във връзка с изпълнението на строително - ремонтни работи на обекти на съдебната власт, по ЗУТ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. УПЪЛНОМОЩАВА инж. Лина Грънчарова - началник на отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, **инж. Юрий Георгиев** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, **инж. Стоянка Георгиева** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и **инж. Минчо Стаев** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, заедно и поотделно да представляват Висшия съдебен съвет пред:

- общински и държавни администрации, службите по геодезия, картография и кадастър /СГКК/, във връзка с попълването, подписването, подаването и получаването на документи, необходими за изпълнение на дейностите, свързани с реализиране на обекти, предмет на проектиране/строителство, с предоставени права на управление на ВСС;

- Национален институт за недвижимо културно наследство, Държавен архив, специализирани контролни органи и други институции във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за обекти, предмет на проектиране/строителство, с предоставени права на управление на ВСС;

- „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, „ЧЕЗ Електро България“ АД, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“ АД, „Електроразпределение Север“ АД, „Софийска вода“ и други ВиК оператори, „Топлофикация София“ ЕАД и други оператори, доставчици на топлинна енергия, „Овергаз мрежи“ АД и други оператори на газопреносната мрежа, както и други експлоатационни дружества, във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и да извършват други правни и фактически действия във връзка със сключени договори за предоставяне на услуги от експлоатационни дружества за обекти, предмет на проектиране/строителство, с предоставени права на управление на ВСС.

6.2. Настоящото решение се отнася за недвижими имоти на съдебната власт, върху които не е възложено стопанисването на съответните административни ръководители.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 7. Комисия по "Управление на собствеността".

Г-н Диков, заповядайте!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря. Предложението на Комисия по "Управление на собствеността" е Пленума да вземе следното решение: Упълномощава административния ръководител на Апелативен съд -

София, да представлява Висшия съдебен съвет, в качеството му на Възложител по ЗУТ, пред съответните държавни и общински органи, както и пред експлоатационните дружества, като подава заявления, получава документи и съгласува документация във връзка с договора за строителство с предмет „Строително-монтажни работи в Съдебна палата - гр. София, бул. „Витоша" № 2, включващ фасади към вътрешни дворове, покрив на сграда, настилки и вътрешни дворове и проходи и II-ри етаж на сградата /от към ул. „Лавеле"/, и преустройство на две гаражни клетки в работни помещения" и тристранно споразумение от 15.07.2020 г. към него, с право да преупълномощава.

Точка 2 - отменя решение си по т. 31.1. от протокол 21 от 29.6.2017 г.

Изпраща решението на административния ръководител на Апелативен съд София за сведение и изпълнение, и на председателя на Върховния касационен съд. Смятам, че не е необходимо повече пояснение, ремонта започна когато възложител на поръчката беше председателя на Върховния касационен съд, ремонтът продължава и към настоящия момент, поради което се налага председателя на Апелативния съд да осъществява качеството на възложител по Закона за устройство на територията.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков.

Изказвания по тази точка, колеги?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам въпрос към колегите от КУС. Дали е сключен договор за изпълнение на обществената поръчка и ако е сключен, доколкото разбрах от доклада на г-н Диков няма ли проблем от гледна точка на разпоредбите на Закона за обществените поръчки, промяната на лицето, което да представлява ВСС като страна по този договор.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Когато ставаше прехвърлянето на управлението на Съдебната палата на председателя на Апелативния съд, беше поставен въпроса, бяха направени проучвания и в Агенцията по обществените поръчки, ... с това споразумение, което е направено няма проблем, така че правата на възложителя са гарантирани и се прие, че е допустимо това прехвърляне, фактически сега се налага упълномощаване, с оглед продължаване на изпълнение на договора.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков.

Други изказвания, колеги или въпроси? Не виждам. Подлагам на гласуване предложеният проект на решение. Който е "за", моля да гласува. /брои гласовете/ - 19 "за". "Против"? Един "против".

/След проведеното гласуване с вдигане на ръка/

7. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на административния ръководител на Апелативен съд - София, да представлява Висшия съдебен съвет, в качеството му на възложител по ЗУТ

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7.1. УПЪЛНОМОЩАВА административния ръководител на Апелативен съд - София, да представлява Висшия съдебен съвет, в качеството му на Възложител по ЗУТ, пред съответните държавни и общински органи, както и пред експлоатационните дружества, като подава заявления, получава документи и съгласува документация във връзка с договор за строителство № Д-О-С-58/07.11.2019 г. с предмет „Строително-монтажни работи в Съдебна палата - гр. София, бул. „Витоша" № 2, включващ фасади към вътрешни дворове, покрив на сграда, настилки и вътрешни дворове и проходи и II-ри етаж на сградата

/от към ул. „Лавеле"/, стаи №№ 26, 27, 28 и 29 на I-сутерен /от към ул. „Алабин"/ и преустройство на две гаражни клетки в работни помещения" и тристранно споразумение от 15.07.2020 г. към него, с право да преупълномощава.

7.2. ОТМЕНЯ решението си по т. 31.1. от Протокол № 21/29.06.2017 г.

7.3. ИЗПРАЩА решението на административния ръководител на Апелативен съд - София, за сведение и изпълнение, и на председателя на Върховния касационен съд.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 8 от дневния ред. Комисия „Управление на собствеността“. Колега Диков, още веднъж заповядайте пак!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря! Комисия „Управление на собствеността“ предлага на Пленума да вземе следното решение, то е дадено в два варианта.

Вариант 1 е **ДАВА СЪГЛАСИЕ** за организиране и координиране от страна на дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ при АВСС на последващи съвместни действия от всички съсобственици на УПИ I - за общежитие и трафопост, кв. 503 по действащия регулационен план на м. „Овча купел - кв. 50“, гр. София, във връзка с евентуално придобиване от страна на държавата чрез Висшия съдебен съвет на частите от поземлен имот със съответни идентификатори, частна собственост, попадащи в границите му, за нуждите на органите на съдебната власт и **ИЗПРАЩА** решението на главния прокурор на Република България.

И Вариант 2 е, че не се дава съгласие за дейността, която е посочена в първи вариант.

Лично моето становище е, че следва да дадем съгласие. Става дума за УПИ (урегулиран поземлен имот), който се намира на бул. „Монтевидео“. Там са предоставени сгради за нуждите на Република България. Заложено е в инвестиционната програма основен ремонт и реконструкция на тези сгради. Оказва се, че в УПИ-то в сравнително малки идеални части има включени части имоти. Провеждани са разговори с всички собственици, участваха, бяха поканени във ВСС. Голяма част от тях изявиха желание да бъде изкупена тяхната идеална част и за да може да продължи реализацията на инвестиционната програма и извършване на ремонт и преустройството на сградите и евентуално изграждане на съпътстващи съоръжения – паркинг и т.н., считам, че е целесъобразно да бъдат продължени преговорите за изкупуването на тези части в зависимост от ...(прекъсва връзката).

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков. Други изказвания или въпроси, колеги, по тази точка от дневния ред? Не виждам.

Ако няма, подлагам на гласуване предложението проект на решение от Комисия „Управление на собствеността“. (Гласове от залата: Кой вариант?) Подлагам на гласуване Вариант 1. Ако той събере необходимото мнозинство, няма да се подлага на гласуване Вариант 2.

Режим на гласуване по Вариант 1. (брои гласовете) 19 гласа „за“. „Против“, колеги? Няма. Приема се Вариант 1.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

8. ОТНОСНО: Проект на решение за предприемане на действия по придобиване на части от имоти – частна собственост, попадащи в УПИ-І - за общежитие и трафопост, кв. 503, м. „Овча купел - кв. 50“, от Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

8.1. ДАВА СЪГЛАСИЕ за организиране и координиране от страна на дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ при АВСС на последващи съвместни действия от всички съсобственици на УПИ I - за общежитие и трафопост, кв. 503 по действащия регулационен план на м. „Овча купел - кв. 50“, гр. София, във връзка с евентуално придобиване от страна на държавата чрез Висшия съдебен съвет на частите от ПИ 68134.4333.423 и ПИ 68134.4333.547 - частна собственост, попадащи в границите му, за нуждите на органите на съдебната власт.

8.2. ИЗПРАЩА решението на главния прокурор на Република България.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 9. Комисия „Управление на собствеността“. Г-н Диков, заповядайте!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Предложението на комисията е Пленумът да вземе следното решение:

Точка 1. **ОТМЕНЯ** решението си по т. 50, I-4 от Протокол № 40/03.11.2016 г.

Точка 2. **ВЪЗЛАГА** на дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и административния ръководител на Софийския районен съд в едномесечен срок от настоящото решение да организират извършването на приемо-предавателните действия за недвижим имот - публична държавна собственост, с адрес: гр. София, бул. "Драган Цанков" № 6, р-н "Лозенец", УПИ I, кв. 60, между представители на Софийския районен съд и Администрацията на Висшия съдебен съвет, за което да се състави протокол.

Точка 3. ИЗПРАЩА настоящото решение на административния ръководител на Софийски районен съд и чрез главния секретар на ВСС на дирекция „УССВ“ - за сведение и изпълнение.

Това е свързано с обявяване на обществена поръчка за преустройството и основния ремонт на сградата на бул. „Драган Цанков“. До настоящия момент стопанисването на сградата все още е на председателя на Софийския районен съд. В момента се събират последните документи. Очаква се последното издаване на решението за строеж и вече обявяването на обществената поръчка за ремонта, и това налага да бъде прехвърлена собствеността на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, г-н Диков. Колеги, въпроси и изказвания по точка 9 от дневния ред? Не виждам. Подлагам на гласуване предложението проект.

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз по-скоро имах въпрос. Защо се налага ние да отменяме решението от 03.11.2016 г., след като ако се вземе решение да се предаде сградата на Администрацията на ВСС, това означава промяна на лицето, което стопанисва или органът, който стопанисва имота. Чисто технологично считам, че не е необходимо ние да отменяме решението от 2016 г., което е породило правно действие и очевидно действа до днес. Ако днес вземем решение да възложим на друг орган стопанисването на тази сграда, това автоматично означава, че отпада действието на тази разпоредба. Ние го правим непрекъснато – отменяме решения, които са действали през определен период от време, но приемаме след това решение с друг смисъл. Просто това не съответства на принципите на действие на административните актове. Това решение, което ние сега се каним да отменим от 2016 г. е такъв акт. Въз основа на него са постановявани други актове, извършвани са

определени действия и аз предлагам просто да не отменяме това решение, а да вземем решение, с което се организира предаването на управлението на сградата, съответно да определим органът, на който се възлага стопанисването на сградата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Диков.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Аз мисля, че това е утвърдена за постоянна практика в тези случаи. Не виждам смисъл да...

Знаете, това решение от 2016 г., че е възложено стопанисването на председателя на Районния съд оттогава - от настаняването на Районния съд в сградата на бул. „Скобелев“. Знаете, че сградата е необитаема. Фактически разходите по охраната (доколкото може да се говори за някаква охрана) се поема от ВСС – действащата система СОТ по-специално която има и пожароизвестителната система, но считам, че това е правилният подход, по който трябва да вземем решение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Други изказвания? Няма.

Колеги, подлагам на гласуване предложението проект на решение от Комисията „Управление на собствеността“, след като няма повече изказвания.

Режим на гласуване по проекта на решение, предложен от КУС. (брои гласовете) 19 „за“, „против“ няма. Приема се решението.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

9. ОТНОСНО: Проект на решение за отмяна на решение на Пленума на ВСС т. 50, I-4 от Протокол № 40/03.11.2016 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ОТМЕНЯ решението си по т. 50, I-4 от Протокол № 40/03.11.2016 г.

9.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и административния ръководител на Софийски районен съд в едномесечен срок от настоящото решение да организират извършването на приемо-предавателните действия за недвижим имот - публична държавна собственост, с адрес: гр. София, бул. "Драган Цанков" № 6, р-н "Лозенец", УПИ I, кв. 60, между представители на Софийски районен съд и Администрацията на Висшия съдебен съвет, за което да се състави протокол.

9.3. ИЗПРАЩА настоящото решение на административния ръководител на Софийски районен съд и чрез главния секретар на ВСС на дирекция „УССВ“ при АВСС - за сведение и изпълнение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 10. Комисия „Управление на собствеността“. Г-н Диков, заповядайте!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Уважаеми колеги, предложението на Комисията „Управление на собствеността“ е Пленумът да приеме за сведение взетите от комисията решения по двете редовни заседания чрез видеоконферентна връзка, проведени на 29.07.2020 г. и 26.08.2020 г., съобразно делегираните й правомощия с решението на Пленума по Протокол № 19/23.07.2020 г.

В изпълнение на решение по т. 57.1.4 от Протокол № 19 от заседание на Пленума на ВСС на първото редовно заседание на Пленума даваме този отчет. Решенията, които Комисия „Управление на собствеността“ е взела с делегирани правомощия в Пленума са приложени (виждате на вашите монитори). Кое е наложило неотложността? Това са сроковете след подписване на приемо-предавателни протоколи за получаване на съответните имоти и в ...(прекъсва връзката) срок трябва да бъде заведено по баланса на ВСС, поради което тези решения(прекъсва връзката) такива диспозитиви

...(прекъсва връзката) част са свързани с упълномощаване на представляващия за подписване на договори, чиито срокове изтичат. Става дума за общински имоти. Знаете там процедурата е трябва да бъде продължен договор с решение на общинските съвети и затова преди изтичането на тези договори предлагаме да бъде упълномощен представляващият Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков. Изказвания по точка 10, колеги? Няма изказвания.

Подлагам на гласуване предложението проект на решение от Комисия „Управление на собствеността“. Режим на гласуване, колеги. (брои гласовете) 17 гласа „за“, „против“ - няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

10. ОТНОСНО: Изпълнение на решение по д.т. 57.1.4. от Протокол № 19/23.07.2020 г. от заседание на Пленума на ВСС

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА за сведение взетите от комисия „Управление на собствеността“ към Пленума на Висшия съдебен съвет решения от проведените 2 /две/ редовни заседания, осъществени чрез видеоконферентна връзка, проведени на 29.07.2020 г. и 26.08.2020 г., съобразно делегираните й правомощия с решението на Пленума на ВСС по Протокол № 19/23.07.2020 г. Решенията на Комисията са отразени в Протоколи № 23/29.07.2020 г. и № 24/26.08.2020 г., които са публикувани на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, раздел „Постоянни комисии“/Комисия „Управление на собствеността“/Протоколи и в локалната информационна система – Кратки протоколи/Комисии на ВСС/Комисия „Управление на собствеността“.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 11. Комисия „Управление на собствеността“. Г-н Диков, заповядайте!

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Благодаря! Колеги, точка 11 е свързана с проведена среща в Община Варна с представители на Община Варна във връзка с предоставянето на недвижим имот за евентуален строеж на Съдебна палата във Варна. Виждате има и доста подробен доклад от 8 страници от инж. Грънчарова, която е присъствала на срещата. Тя е на разположение, ако трябва да бъде извикана в залата да даде някакви допълнителни пояснения. Аз бих могъл да посоча само няколко цифри, които са изложени в доклада.

В момента органите на съдебната власт във Варна ползват общо 10 сгради с разгърната застроена площ от 10 864 кв.м. Проектът, който фактически е изработен работен проект за изграждане на Съдебна палата на ул. „Никола Кънев“ е за 11 надземни етажи и 3 подземни е с разгърната застроена площ 25 600 кв.м. на надземните етажи и 16 000 за трите подземни етажи, които очевидно могат да се използват само за подземен паркинг и за архив, не и за работни помещения. Най-оптимистичният вариант с много условности, разбира се, с промяна на ПУП, с установяване на сгради или незаконно построени (защото и такива се установи при проверката, която направиха нашите експерти там) е, че е възможно построяването на 4-етажна сграда с разгърната застроена площ 35 600 кв.м. (става дума само за надземните етажи).

Предложението ни е Пленумът да приеме за сведение извършените досега действия, а с решение на Комисия „Управление на собствеността“ е възложено дирекцията да подготви искане до областния управител да предостави информация за статута на намиращите се сгради там; да извърши необходимите действия относно снабдяването с комбинирана скица с отразен съществуващ подземен

кадастър и след получаване на информацията, която посочих по-горе да се изготви доклад с предложение за последващи действия от страна на ВСС. Нашето предложение е да приемем за сведение. Мисля, че г-н Чолаков участва в подобна среща и той би могъл да даде повече разяснения по въпроса.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Диков! Г-н Чолаков, ще вземете ли отношение?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, разбира се ще взема отношение.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз малко или много, не малко, а доста съм навътре в този проблем, тъй като по молба на колегите от прокуратурата, общите съдилища и административните съдилища във Варна миналата година направих една среща с тях (тя е отразена тук като извършена среща). На тази среща всички колеги ...(не довършва) Значи няма да говорим за проблема със сградите във Варна. Това е дъвкано, дъвкано, дъвкано. Всички знаем, че там положението е трагично. Всички знаем, че ние трябва да направим нещо, за да можем тези хора по някакъв начин да работят що-годе нормално. Не знам дали сте ходили там. Имало е някакво изнесено заседание, на което аз не съм присъствал, но съм обикалял всички съдебни палати и прокуратурата. Не знам как работят колегите при тези условия. Трябва да се реши проблемът! Това, което поех аз като ангажимент (разбира се, правил съм го на лично основание и нищо все още не е задължавало Висшия съдебен съвет, разбира се, като орган) е колегите бяха намерили един терен, който е на „Затворническо дело“. Този терен все още е в патримониума е на „Затворническо дело“. Оттам започнаха процедурите, които си ги прави собственикът в момента, т.е. ние нямаме никакво касателство все още, докато не приключи процедурата по разделянето на този парцел, тъй като има внесено искане за

обособяване. Първо беше на 3 самостоятелни парцела, впоследствие се установи, че този парцел, който евентуално може впоследствие да бъде поискан от ВСС ще е малък, затова преминахме към вариант за 2 самостоятелни парцела, като единият парцел е необходим за изграждане на инфраструктурата на бул. „Христо Смирненски“, а останалият евентуално (ако отговаря на съответните изисквания) да бъде предоставен за изграждане на нова Съдебна палата във Варна. Мястото е комуникативно и се намира близо до затвора, близо до входа на град Варна и най-хубавото, което е, че отсреща има огромен терен, на който общината предвижда там да се построи паркинг, за да може да има възможност и колегите, които идват и използват тези услуги, както ги казваме „съдебните“, да имат къде да паркират колите. Всички колеги се обединиха около това – съдиите от Районен съд, Окръжен, Апелативен, Районна прокуратура, Окръжна прокуратура, Апелативна прокуратура и Административен съд. Идеята е ако може всички да бъдат събрани на едно място и да се направи една истинска Съдебна палата за Варна, като този град заслужава това. В момента върви процедура, тъй като аз се все пак се обадох да видя докъде са стигнали нещата, за изчистване на тези постройки, които се намират в парцела. Оказва се, че тези постройки са с временен статут, но това следва да има съответно произнасяне от компетентните органи за тези постройки и да се приключи процедурата за обособяването на тези два парцела, тъй като се прави ПУП и ТРЗ, но това като приключи съответно. И ако обособеният парцел отговаря и ще удовлетвори необходимостта на съдиите и прокурорите във Варна, тогава съответно ВСС ще направи искане за придобиване на тази собственост. Но пак казвам, че това са само едни подготвителни действия, това е някакъв вариант, който колегите предложиха и по който работят.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Чолаков, а във времево отношение горе-долу кога може да се развие?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: След като направихме среща с колегите миналата година, ние направихме тогава среща, на която присъствахме аз, председателят на Апелативния съд, председателят на Окръжния съд, окръжният прокурор и председателят на Административния съд, кметът с областният управител, с главният архитект на община Варна. Те гарантират, доколкото може да се гарантира, че в рамките на 2-3 месеца ще бъде изчистен проблема с постройките. Всъщност само това цикли в момента да се изчисти какъв е статутът на тези постройки. След като приключи това, ще приключи в най-кратък порядък и одобряването на ПУП-а. Тогава вече, когато имаме ПУП и ТРЗ, вече може да седнем да коментираме дали ще удовлетвори нуждите или не на колегите от Варна.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Там нали, освен временните постройки, има и други сгради на затворническата администрация, ведомствени жилища.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Те са извън. Говорим само за ...(прекъсва връзката)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Те са извън. Само за временните постройки. Добре, благодаря!

Колеги, други изказвания? Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да уточним. Нали става въпрос за терена, който обсъждахме, докато бяхме на т.нар. „изнесено заседание“ във Варна, нали г-н Диков?

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Да, точно за същия терен.

АТАНАСКА ДИШЕВА: За същия терен. Доколкото си спомням, този терен беше частна държавна собственост. Ние слушахме един доклад на министъра на правосъдието – г-жа Цеца Цачева, доколкото

си спомням беше министър на правосъдието тогава. Както казах на едно предходно наше заседание, тогава поискахме извършването на допълнителни проверки относно необходимите действия във връзка с изчистване, както каза г-н Чолаков, на тези временни постройките, във връзка с изясняване на статута на постройките, защото статутът на терена ми се струва, че тогава още беше изяснен, и с оглед на това, че имотът е държавна собственост, не е ли целесъобразно ние да уведомяваме за тези действия (които разбирам, че г-н Чолаков е приемал с административните ръководители на органи на съдебна власт във Варна) да бъдат по някакъв начин координирани с министъра на правосъдието, който се беше ангажирал с тези въпроси в качеството на органа (разбира се, не персонално), дали изобщо (как да се изразя най-ясно и образно) комуникирането на един член на Висшия съдебен съвет пък бил той и г-н Чолаков е необходимо и достатъчно с органи на съдебна власт, с кмета на Варна и т.н., за да се изясни този въпрос, защото ми се струва, че Висшият съдебен съвет като орган, който се занимава със сградите на съдебната власт, стои някак си настрана от този процес.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз... (Прекъснат от Ат.Дишева: Въпросът ми беше към председателя на Комисия „Управление на собствеността“, но и до г-н Чолаков, ако искате.) Не, колега Дишева, аз искам да кажа, че това го правя на собствена воля без да ангажирам по никакъв начин Висшия съдебен съвет. Правя го с желание да се реши проблема. Така или иначе когато дойде време за вземане на решения, ние сме хората, които ще решим дали това да стане или не. Аз го съм правил хиляди срещи и с колегите, и с министъра на правосъдието, и със „Затворническо дело“, за да може да вървят тези процедури чисто административни. Така или иначе, ако ние кажем, че не искаме този

парцел в един момент, той си остава в патримониума на „Затворническо дело“, нали? Те са собственици в момента и могат както си искат да го направят като парцели. Нали идеята е да свършим все пак нещо и затова съм го правил. Ако кажете, аз ще се оттегля. Наистина не го правя заради нещо едва ли не да взема правомощие на Пленума на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не, изказването на колегата Дишева беше да координираме нещата с министъра на правосъдието. Не е против участието Ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Значи един член от ВСС, дори и Георги Чолаков нали, аз наистина го правя с добро желание.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Не, аз мога да отговоря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Диков, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ставаше въпрос да се достигне до някакъв резултат, г-н Чолаков, и Вие би трябвало да го разбирате, защото това е правомощие на Висшия съдебен съвет, само че имотът е държавна собственост. Каквото и да се прави на срещи във Варна, от Вас, от кмета, с председателите на тамошните съдилища и прокуратури, просто това няма да доведе до резултата, ако не се координира със собственика на имота, който е към настоящия момент. Това имах предвид.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: Мога ли и аз да кажа нещо.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Диков, да.

ЕВГЕНИ ДИКОВ: На 4 септември във Варна бяха командировани инж. Лина Грънчарова и директор на Дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ г-жа Стефка Инджова. Те проведоха там редица срещи. Именно затова с решението на комисията е да се изиска включително и комбинирана скица с отразен съществуващ подземен кадастър, защото окаже ли се, че

отдолу минават някакви комуникационни кабели, тръбопроводи, газопроводи и т.н., просто по-нататъшна работа по придобиването на този имот ще се окаже безпредметна, явно няма да бъде възможност просто и това, което искаме, и ще трябва да търсим друга възможност. Иначе с министерството самият фонд „Затворническо дело“, включително и доколкото искам от доклада като стопанисващ терен е поискал промяна в ПУП. Така че оттам няма да има никакви проблеми с министерството. По тяхна инициатива те ни изпратиха всички документи тук в дирекцията, мисля, че няма да има проблем с това.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Колега Чолаков, виждам, че искате думата. Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Едно изречение, защото това беше поставено като проблем за подземния кадастър. Лично аз съм го проверил, има скица, няма никакви проблеми с подземния кадастър, но нека да го официално и в КУС, разбира се.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Черно на бяло. (Г.Чолаков: Разбира се.) Да, благодаря! Колеги, други изказвания? Не виждам. Тогава подлагам на гласуване предложения проект на решение.

Моля, който е съгласен с предложения проект на решение, да гласува. (брои гласовете) 19 гласа „за“. „Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

11. ОТНОСНО: Доклад от дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ при АВСС във връзка с предоставяне на имот с ИН 10135.3516.147, гр. Варна, район „Младост“, бул. „Хр. Смирненски“ – частна държавна собственост, за изграждане на сграда (сгради) за нуждите на органи на съдебна власт, за сведение

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

ПРИЕМА за сведение доклада от дирекция „Управление на собствеността на съдената власт“ при АВСС във връзка с предоставяне на имот с ИН 10135.3516.147, гр. Варна, район „Младост“, бул. „Хр. Смирненски“ – частна държавна собственост, за изграждане на сграда (сгради) за нуждите на органи на съдебна власт.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 12 от дневния ред. Комисия по правни въпроси. Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колеги, във Висшия съдебен съвет е постъпило писмо от министъра на правосъдието във връзка с наше решение по Протокол № 17 от заседание на Пленума, проведено на 09.07.2020 г., с което правим предложение за допълнение на чл. 3 от Наредба № Н-2/21.02.2020 г. за утвърждаване на образци за заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство. С писмото се отправя молба да се изложат мотиви за направеното предложение, както и да се посочи откога да започне да действа нормата, която предлагаме с оглед на обстоятелството, че относимите текстове от глава осемнадесета „а“ - „Удостоверителни изявления и процесуални действия в електронна форма“ от ЗСВ влизат в сила от 01.01.2021 година.

Само няколко пояснения. Цитираното решение, колеги, е във връзка с приет доклад на колегата Керелска, която е ръководител на проект „Доразвитие и централизиране на порталите в сектор „Правосъдие“ за достъп на граждани до информация, е-услуги и е-правосъдие“ и с т. 3 на въпросното решение се прави предложение да се приеме в Наредбата за утвърждаване на образци на заповед за

изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство, като се предвиди „Заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК може да бъде подадено и по електронен път, чрез електронен формуляр, одобрен с решение на Пленума на ВСС“.

Само искам да кажа, че с предходни наши решения от 12.12.2019 г., когато сме правили предложения за промени в Наредба № 6/2008 г., както и от 30.01.2020 г., когато сме правили предложения за промени в цитираната нова наредба от 21.02.2020 г., с която беше отменена Наредба № 6, ние сме приемали със същото съдържание промяна или допълнение в цитираните наредби.

Писмото беше разпределено на Правна дирекция и беше разгледано от Комисията по правни въпроси, така че тя предлага на вашето внимание мотиви към предлагания текст, както и допълнително уточнение, че този текст трябва да влезе в сила от 01.01.2021 г. в контекста на § 216 и § 229 от ПРЗ на ЗИД на ЗСВ през 2016 г.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Пашкунова! Колеги, изказвания по точка 12? Не виждам изказвания.

Ако няма изказвания, подлагам на гласуване предложения проект на решение от Комисията по правни въпроси. Режим на гласуване, колеги. (брои гласовете) 18 гласа „за“. „Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

12. ОТНОСНО: Проект на предложение за допълнение на Наредба № Н-2 от 21.02.2020 г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

12.1. ИЗМЕНЯ свое решение по д.т. 41.3 от Протокол № 17/09.07.2020 година, както следва:

ПРЕДЛАГА на министъра на правосъдието в Наредба № Н-2 от 18.02.2020 г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство (обн., ДВ, бр. 15 от 21.02.2020 г.) да бъде регламентирана възможността за подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по електронен път, като чл. 3 от Наредбата се допълни със следния текст:

„Заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК може да бъде подадено и по електронен път, чрез електронен формуляр, одобрен с решение на Пленума на ВСС“.

Да се предвиди влизане на допълнения текст в сила от 01.01.2021 година.

Мотиви:

В изпълнение на проект „Доразвитие и централизиране на порталите в сектор „Правосъдие“ за достъп на граждани до информация, е-услуги и е-правосъдие“, финансиран от Оперативна програма „Добро управление“ по Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-0013-S01/11.12.2017 г., бенефициент по който е Висшият съдебен съвет, е извършено надграждане на Единния портал за електронно правосъдие с внедряване на нова електронна услуга – подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, която да бъде приложима за използване от всички компетентни съдилища.

Реализацията на подаването на заявления по чл. 410 от ГПК чрез Единния портал за електронно правосъдие е осъществена след проведен задълбочен анализ на действащото законодателство и стратегически документи, в т.ч. анализ на правната рамка, регламентираща дейностите на органите на съдебната и изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“ в областта на електронното правосъдие и свързани аспекти от електронното управление и стратегическите документи и документите от правно-организационен характер в сектора, водещи до конкретни задължения и ангажименти на европейско и национално ниво. Идентифицирани са приложните процеси, мерки и дейности, обезпечаващи функционирането на електронното управление и електронното правосъдие в сектор „Правосъдие“. Извършен е анализ на системи, инициативи и проекти на национално и европейско ниво в контекста на разработването на портала.

Внедряването на тази електронна услуга е извършено въз основа на максимално количество информация за общата и специфична рамка на електронното правосъдие и свързаните с него сфери. Като обект на изследване са послужили строгите нормативни изисквания и задължения, както и ангажиментите на държавите членки във връзка с планираните реформи, както и методическите рамки на работа на отговорните в областта институции. В резултат на очертаните анализи и проучвания са идентифицирани и съобразени всички специализирани изисквания и задължения на национално и европейско ниво в областта на електронното правосъдие в контекста на реализацията на подаване на заявления по чл. 410 от ГПК, като извършване на процесуално действие по електронен път.

Надграждането на Единния портал за електронно правосъдие и внедряването на електронната услуга за подаване на заявления по чл.

410 от ГПК, като извършване на процесуално действие по електронен път, е **финансирано от Оперативна програма „Добро управление“** по Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05SFOP001-3.001-013-C01/11.12.2017 година, като дейността е възложена и реализирана след проведена процедура за възлагане на обществена поръчка.

Чрез надграждането на Единния портал за електронно правосъдие посредством внедряването на електронната услуга за подаване на заявления по чл. 410 от ГПК, като извършване на процесуално действие по електронен път ще се постигнат **следните цели:**

- ефективно използване на поне една нова електронна услуга;
- по-добро управление на органите на съдебната власт и висока ефективност на тяхното функциониране;
- порталът ще се утвърди като централна входна точка на гражданите до информация, е-услуги и е-правосъдие;
- предоставяне на качествени услуги, улеснен достъп, бързо и надлежно обслужване;
- покриване на идентифицирани нужди за поетапно въвеждане на електронно правосъдие и решаване на проблемите от законодателно, организационно и технологично естество.

Очакваният резултат от прилагането на тази нова функционалност е предоставянето на електронна услуга като част от продължаващия процес по внедряване на електронно правосъдие в Република България. Чрез предоставянето на електронните услуги в областта на правосъдието се постига и изпълнение на изискванията, ангажиментите и задълженията на национално и европейско ниво в областта на електронното правосъдие в контекста на реализацията на

подаване на заявления по чл. 410 от ГПК, като извършване на процесуално действие по електронен път.

Съгласно чл. 425, ал. 1 от ГПК министърът на правосъдието издава наредба, с която утвърждава образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и другите книжа във връзка със заповедното производство.

В изпълнение на горната разпоредба, министърът на правосъдието е издал Наредба № Н-2 от 18.02.2020 г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство (обн., ДВ, бр. 15 от 21.02.2020 г.)

Съгласно чл. 3 от Наредбата, за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК се подава писмено заявление по образец съгласно приложение № 1, което съдържа искане за издаване на заповед за изпълнение и за издаване на изпълнителен лист. Посоченият текст, както и самият образец на заявление предполагат подаването му да се извършва единствено на хартиен носител, без възможност за подаване по електронен път. За предоставянето на разработената електронна услуга чрез подаване на заявления по чл. 410 от ГПК, като извършване на процесуално действие по електронен път, е необходимо да бъдат предприети изменения в нормативната база, които са от компетентността на министъра на правосъдието.

12.2. Препис от настоящото решение и мотивите към него, както и образец на електронен формуляр за подаване на заявления по чл. 410 от ГПК, разработен и внедрен в Единния портал на електронното правосъдие, одобрен с решение на Пленума на ВСС по д. т. 41.2. от Протокол № 17/09.07.2020 година, да бъдат изпратени на министъра на правосъдието.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точка 13 от дневния ред.

Уважаеми колеги, докладвам точка 13 от дневния ред. Тя е в изпълнение на решение по Протокол № 19/23.07.2020 г., т. 32.5 на Пленума на ВСС, с което Комисия „Бюджет и финанси“ е задължена да уведоми Пленума на ВСС за приетите от комисията решения през времето, през което Пленумът на ВСС не е заседавал, а именно за периода от 24.07.т.г. до 10.09. През този период Комисия „Бюджет и финанси“ е провела 5 заседания, съответно на 5 и 19 август, на 2, 3 и 10 септември, като през това време са съставени протоколи за приетите решения на Комисия „Бюджет и финанси“. Тези протоколи с взетите решения са публикувани на сайта на ВСС, поради което, както преди малко гласувахме приетите решения от Комисията „Управление на собствеността“, предложението на Комисия „Бюджет и финанси“ е Пленумът да приеме за сведение приетите решения от Комисия „Бюджет и финанси“ през периода от 24.07. до 10.09., когато не е заседавал Пленумът на ВСС, които както казах са публикувани - 5 протокола са, 5 заседания са проведени и са публикувани на сайта на ВСС.

Изказвания по тази точка колеги? Няма. Подлагам на гласуване предложението проект на решение. Режим на гласуване, колеги. (брои гласовете) 18 „за“. „Против“? Няма. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

13. ОТНОСНО: Решение по т. 32 от Протокол № 19/23.07.2020 г. на Пленума на ВСС относно предоставяне на права на комисия „Бюджет и финанси“ за вземане на решения по управление на бюджета

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение взетите решения от проведените 5 (пет) заседания на комисия „Бюджет и финанси“ на 05.08.2020 г., 19.08.2020 г., 02.09.2020 г., 03.09.2020 г. и 10.09.2020 г. Решенията са отразени съответно в Протоколи № 26, № 27, № 28, № 29 и № 30, които са публикувани на сайта на ВСС/Постоянни комисии/КБФ/Протоколи и в локалната информационна система – Кратки протоколи/Комисии на ВСС/Бюджет и финанси.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Мога ли да кажа нещо?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, колега Керелска. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: На предишни заседания на Пленума, когато сме гласували подобни точки, става въпрос например за приемане информация на решения, взети от членове на Бюджетна комисия, както и членове на Комисия „Управление на собствеността“, се е поставял въпрос защо тези решения не са качени на нашите монитори. Смея да твърдя, че практиката на КУС беше в обратен смисъл, по-добрият според мен, т.е. качваха се решенията на комисиите, които трябва да препотвърдим така да се каже или по-скоро да гласуваме тяхното приемане при условията, когато Висшият съдебен съвет не заседава. Не знам защо след това и Комисия „Управление на собствеността“, както се видя и днес при гласуването на аналогичната точка, се отказа от тази практика, а възприе практиката на Комисия „Бюджет и финанси“, която препраща към протоколите. Мисля, че това е неправилно. Вярно е, че всеки може да ги отвори тези протоколи и да ги прочете, но съгласете се, че задачите са ни много, заседанията на Пленума и на комисиите са с много точки и с много материали, които

трябва да бъдат видими. Така че едно такова препращане определено ни губи времето. Така че много моля за в бъдеще нека да следваме първоначалната практика (подчертавам, тя беше на Комисия „Управление на собствеността“) да се качват и съответните решения, а не да търсим протоколите. Това ми е предложението.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Те протоколите са приложени тук. Протоколите с взетите решения от всяко заседание са приложени, така че не виждам какво повече може да направим. Така или иначе гласувахме решението. Приложени са тук, има ги всички протоколи с взетите решения, това са петте заседания, които са проведени.

Колеги, продължаваме с точка 14 от дневния ред. докладвам я аз. Става въпрос за постъпило писмо от дирекция „Държавен протокол“ в Министерство на външните работи с молба за определяне на нов представител в междуведомствена работна група за обсъждане и изготвяне на предложения за изменение и допълнение на нормативната уредба, имаща отношение към протоколната дейност на Висшия съдебен съвет.

Както добре ви е известно, колеги, на 4 април миналата година Пленумът на ВСС прие едно решение, с което възложи на мен като представляващ да предприема действия чрез МВнР дирекция „Държавен протокол“ за промени в нормативната уредба, регламентиращи протоколната дейност на ВСС и на членовете на ВСС при осъществяване на техните правомощия. В изпълнение на това решение на Пленума на 12.04.2019 г. съм подписал едно писмо до МВнР и до министъра на външните работи вицепремиер Захариева с копие до директора на дирекция „Държавен протокол“ към МВнР за необходимостта от законодателни изменения в нормативните актове, регламентиращи и имащи отношение към протоколната дейност на ВСС.

С решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/13.02.2020 г. Пленумът на ВСС е определил за включване в състава на междуведомствената работна група, каквото е било предложението на МВнР, следните лица: аз, г-жа Машева; Христина Тодорова - директор на дирекция „Международна дейност и протокол“ и Ралица Виденова - служител в дирекция „Бюджет и финанси“.

Както добре ви е известно на 24.06.2020 г. колегата Машева подаде оставка като член на ВСС, която беше приета и впоследствие тя беше възстановена като прокурор в Прокуратурата. На 01.07.т.г. г-жа Машева с решение на Прокурорската колегия беше избрана за заместник-главен прокурор, поради което тя напусна системата. Предложението сега от МВнР, дирекция „Държавен протокол“, е на мястото на колегата Машева да бъде включен друг член на ВСС в междуведомствената работна група. Ако не възразявате, аз правя предложение за г-жа Чапкънова, която е говорител на Прокурорската колегия на ВСС. Ако има други предложения – да, но в един разговор с тях предложението беше колкото е възможно съставът на междуведомствената група да бъде по-малък, за да може да се работи по-оперативно. Това е моето предложение и това е съдържанието на точка 14 от дневния ред. Ако имате други предложения, заповядайте!

Не виждам предложения. Колеги, предложението, както казах, е да бъде определена колегата Калина Чапкънова, която е говорител на Прокурорската колегия за включване в състава на междуведомствената група за обсъждане и изготвяне на предложения за изменение и допълнение на нормативната уредба, имаща отношение към протоколната дейност на Висшия съдебен съвет, на мястото на г-жа Машева, и точка 2 да се възложи на дирекция „Международна дейност и протокол“ в нашата администрация да уведоми дирекция „Държавен

протокол“ в Министерството на външните работи за решението на Пленума на ВСС по т.1.

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Задавам въпрос и в същото време ще направя и предложение.

Ако определяме за член тази междуведомствена комисия или група член на ВСС на принципа говорител на съответната колегия, не е ли разумно г-жа Пашкунова като говорител на Съдийската колегия да бъде член, защото иначе нали това членство в тази междуведомствена група не е унаследимо. И понеже Вие казахте, че в качеството си на говорител на Прокурорската колегия на мястото на г-жа Машева предлагате г-жа Чапкънова, задавам този въпрос, но го считайте и като предложение за участие на г-жа Пашкунова. А дали един член повече или по-малко ще участва, това мисля, че няма значение в работата, но още повече, че тя е председател на Правната комисия и това е въпрос, който гравитира около някаква правна регламентация.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, благодаря много. (Намесва се Ат.Дишева: Не знам дали би приела подобно участие.) Благодаря много, да. Това предложение, доколкото имам спомен мина и през Комисия по правни въпроси за състава и за промените, които трябва да се предложат в нормативните актове, даже те са посочени много конкретно в предложението на Комисия по правни въпроси. Доколкото имам спомен г-жа Пашкунова май тогава не искаше, ако не се бъркам, ако не се лъжа, разбира се.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, тя е тук сега, г-н Магдалинчев. Ако има възражения, ще каже. Аз не съм говорила специално с нея, но ми се струва, че ...(не довършва)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жа Пашкунова иска думата. Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Да. Колеги, през Правна комисия минаха тези предложения, ние се разбрахме да се сформира една работна група в по-тесен кръг, междуведомствена работна група, която да предложи конкретните текстове, така или иначе те ще минат през Правна комисия преди да бъдат внесени за разглеждане от Пленума, така че смятам, че колегата Чапкънова ще се справи. Участват и колегите Магдалинчев като представител на Съдийската колегия, както и колегата от Международна дирекция експерт, така че няма нужда от по-голям формат на работната група.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Други изказвания, колеги или предложения? Колега Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Ако считате, че мога да съм от Ваша помощ, все пак дирекция „Протокол“ в Министерския съвет беше към мен, и мисля, че в момента ръководител в Министерството на външните работи е г-жа Боряна Симеонова (Прекъснат от Б.Магдалинчев: Тя е.)... в Министерски съвет. Ако считате, че мога с нещо да бъде полезен, мога да се включа.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз специално не възразявам. Ако има други предложения, да. Не виждам.

Добре. Аз също предлагам тогава да бъдат включени като членове на междуведомствената работна група колегата Чапкънова и г-н Мавров. Ако има други предложения, слушам. Няма.

Колеги, тогава подлагам на гласуване предложения проект на решение за включване в междуведомствена работна група за участие в нея за обсъждане и изготвяне на предложения за изменение и допълнение на нормативната уредба, имаща отношение към протоколната дейност на Висшия съдебен съвет, на мястото на г-жа Машева, колегите – членове на ВСС: Калина Чапкънова и Севдалин Мавров.

Колеги, режим на гласуване по това предложение. „За“ 16. „Против“? Не виждам. Приема се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

14. ОТНОСНО: Писмо от дирекция „Държавен протокол“ в Министерство на външните работи (МВНР) с молба за определяне на нов представител в междуведомствена работна група за обсъждане и изготвяне на предложения за изменение и допълнение на нормативната уредба, имаща отношение към протоколната дейност на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. ОПРЕДЕЛЯ за участие в състава на междуведомствената работна група за обсъждане и изготвяне на предложения за изменение и допълнение на нормативната уредба, имаща отношение към протоколната дейност на Висшия съдебен съвет, на мястото на г-жа Даниела Машева, следните лица:

- Калина Чапкънова – член на Висшия съдебен съвет;
- Севдалин Мавров – член на Висшия съдебен съвет.

14.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да уведоми дирекция „Държавен протокол“ в Министерството на външните работи за решението на Пленума на ВСС по т. 14.1.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, точка 15.

Точка 15 от дневния ред, уважаеми колеги, е добре известна. Знаете, че по решение на Пленума на Висшия съдебен съвет беше

извършен одит. Само че по тази точка имам едно предложение и то е продиктувано от изпратените ни материали от „АМАТАС“. Тъй като материалът е конфиденциален, във връзка с първоначалния доклад, има предложение да се разглежда тази точка от дневния ред на изключени монитори. Аз подлагам на гласуване това предложение, защото неизбежно то се свързва с първоначалния доклад, където бяха посочени уязвимостите на системата и начинът на достъп до тях. Затова подлагам на гласуване предложението тази точка да бъде разгледана от Пленума на Висшия съдебен съвет при закрити монитори. Колеги, такава е и предложението на фирма „АМАТАС“, която ни е изпратила този вторичен одитен доклад.

Режим на гласуване, колеги, по предложението за разглеждане на точката при закрити монитори.

15 „за“. „Против“? 1 глас „против“ - колегата Дишева. Приема се предложението.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, само защото не се изказах по съображенията, които изказах преди няколко месеца, когато закрихме мониторите при разглеждане на този одитен доклад - същите са ми съображенията. Смятам, че няма никаква държавна тайна, нищо конфиденциално, особено в този случай, който сега ще разглеждаме.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, колега Дишева! Да, Вашето становище и тогава беше такава.

(камерите са изключени)

/камерите са включени/

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: По т. 15 от дневния ред на заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, Пленумът реши:

Приема доклад на „Аматас“ ЕАД по Договор № ВСС-8898/31.08.2020 г. за вторичен одит на информационната сигурност на ЦССРД с 15 гласа „за“ и 3 гласа „против“.

Точка 16. Г-н Пеловски, заповядайте.

ВАСИЛ ПЕЛОВСКИ: Уважаеми г-н Представяващ, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, на основание чл. 29а, ал. 2, 5 и 6 от Закона за съдебната власт, във връзка с чл. 16, ал. 4, изр. 2, главният прокурор на Република България свиква Общо събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет. Както е известно процедурата протича на два етапа, като първият етап беше проведен на 19 септември 2020 г. в зала 1 на Интер Експо Център. На този първи етап от Общото събрание присъстващите прокурори избраха председател на Общото събрание, изборна комисия и две секционни комисии. Тъй като цялото мероприятие беше възложено на представители на Интер Експо Център към настоящия момент ние сме на втори етап, който е същинският избор на член на Висшия съдебен съвет, който ще се проведе в сградата на Съдебната палата. В тази връзка е постъпило писмо от административния ръководител на Апелативния съд - София-град, с което моли, на основание чл. 345, ал. 4 от Закона за съдебната власт да бъде определен размер за възнаграждение на 11 съдебни служителя от съда, които ще изпълняват служебните си задължения на 26-ти, респективно на 27-ми при наличие на законови основания за това.

Бих искал да внеса малко яснота. До настоящия момент всички мероприятия, които са свързани със струпване на по-голям брой хора, са били организирани винаги извън сгради, които са на органите на съдебната власт. Към настоящия момент ние сме в тази хипотеза, като следва да се има предвид, че към настоящия момент с право на глас са 219 прокурори, отделно право да присъстват имат журналисти,

както и представители на неправителствени организации в обществено полезна полза. Това изисква служители, които към настоящия момент са на щат в Апелативен съд-София град да вземат участие в подготовката на това мероприятие, което предвид епидемиологичната обстановка ще се провежда в смесена форма, ще се гласува както електронно така и с хартиени бюлетини. Отделно от това ще изисква изключителна ангажираност по отношение на IT и на ЕЛ-инженери. И не на последно място на хигиенисти предвид факта, че към настоящия момент ноторен факт е, че не е ясно какви ще са предстоящите събития по разпространение на COVID и поради тази причина ние трябва да предвидим абсолютно високо ниво на хигиенизация предвид преминаването на лицата.

Искам също да обърна внимание, че до мене достигна информация, че по социалните мрежи се коментират някакви протестни действия, поради което на нас ни се усложнява още работата, тъй като от първоначално предвиденото ползване на централния вход на Съдебната палата може да се наложи в един момент вотът да се проведе и чрез други входове на сградата, поради което това ще донатовари ангажираността на служителите, които ще бъдат на място, както от страна на администрацията на Висшия съдебен съвет така и на администрацията на Апелативен съд - София-град.

Не на последно място, досегашната практика по време на действие на COVID 19, пандемичната и след това епидемиологичната обстановка, се взе решение, нарочни решения съответно с предвиждане на конкретния размер на възнаграждение само в такава ситуация към настоящия момент ще бъде в размер на 300 лв.

Ето защо аз предлагам на Пленума на Висшия съдебен съвет следния диспозитив: Пленумът на Висшия съдебен съвет реши: Определя размер на допълнително трудово възнаграждение по чл. 345,

ал. 4 от Закона за съдебната власт на служителите от Апелативен съд - София, които изпълняват служебните си задължения на 26.09.2020 г. (събота) и на 27.09.2020 г. (неделя) при наличие на предпоставките по чл. 29к, ал. 2 от ЗСВ, във връзка с организационно-техническата подготовка и провеждането на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет, в размер по 300 (триста) лева на ден.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Колеги, изказвания по тази точка? Колега Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съвсем кратък въпрос. Само да попитам, в крайна сметка за колко души става въпрос и за какъв разход на средства изобщо за провеждане на това Общо събрание? И правя процедурно предложение да вземем решение, което след приключване на избора да се изготви такъв доклад за общия разход на средствата за провеждането на това Общо събрание. Вярно, че на пръв поглед няма общо с точката в днешния дневен ред, но въпросът ми е колко души се предвижда да бъдат ангажирани в това Общо събрание и правя процедурното предложение, за което вече казах.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Заповядайте, колега Пеловски.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, не е процедурно решение, а просто предложение за взимане на допълнително решение. И аз се уморих вече.

ВАСИЛ ПЕЛОВСКИ: Към настоящия момент е приложена заповедта на административния ръководител на Апелативен съд-София-град, с която са определени 11 човека поименно и по длъжности разписани в заповедта на административния ръководител за участие в провежданото мероприятие.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-н Пеловски, аз имам въпрос. Ясно ми е защо има чистач, електротехник, но защо има трима системни администратори? Той вотът е хартиен в Съдебната палата? С какво ще подпомогнат дейността? Това не ми е ясно на мен.

ВАСИЛ ПЕЛОВСКИ: Само да обясня. Тримата системни администратори, тъй като вотът там ще се провежда хартиено, успоредно с тях ще бъде осигурена непрекъсната интернет свързаност, заедно с нашите колеги от администрацията, като съгласно правилата сървърно вотът ще преминава през Висшия съдебен съвет, но след това ще бъде отчетен там. И реално погледнато през целия изборен ден следва да се дава информация по отношение на изборна активност, брой гласували както хартиено така и електронно. И двете секционни комисии ще бъдат позиционирани в Съдебната палата. Реално тримата системни администратори ще осигуряват цялостната връзка от страна на Съдебната палата, а от страна на администрацията на Висшия съдебен съвет ще я осигуряват нашите IT-специалисти.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря. Други изказвания, колеги? Не виждам. Подлагам на гласуване проекта на решение, който ни се предложи. Режим на гласуване, колеги, по т. 16. Седемнадесет „за“. Приема се. Против? Няма.

/след проведеното явно гласуване с вдигане на ръка/

16. ОТНОСНО: Определяне на размер на допълнително възнаграждение на съдебни служители от Апелативен съд - София за изпълнение на служебни задължения на 26.09.2020 г. (събота) и на 27.09.2020 г. (неделя) при наличие на предпоставките по чл. 29к, ал. 2 от ЗСВ, свързани с организационно-техническата подготовка на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

16.1. ОПРЕДЕЛЯ размер на допълнително трудово възнаграждение по чл. 345, ал. 4 от ЗСВ на служителите от Апелативен съд - София, които изпълняват служебните си задължения на 26.09.2020 г. (събота) и на 27.09.2020 г. (неделя) при наличие на предпоставките по чл. 29к, ал. 2 от ЗСВ, във връзка с организационно-техническата подготовка и провеждането на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет, в размер по 300 (триста) лева на ден.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Закривам заседанието, колеги, поради изчерпване на дневния ред.../прекъснат/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Магдалинчев, имах предложение за решение, моля подложете го на гласуване.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Извинявайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да повторя. След приключване на избора да бъде изготвен доклад от главния секретар относно размера на средствата, които са изразходвани за избора на член на Висшия съдебен съвет от прокурорската квота. Такива решения са взимани при предходните избори по този ред.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Добре, колега Дишева. Подлагам на гласуване Вашето предложение. Колеги, подлагам на гласуване предложението на г-жа Дишева, която го направи като точка втора към настоящото решение. Режим на гласуване по предложението на г-жа Дишева. Тринадесет „за“. Против? Няма. Приема се.

/след проведеното явно гласуване с вдигане на ръка/

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**РЕШИ:**

16.2. ВЪЗЛАГА на и. д. главен секретар на ВСС след приключване на Общото събрание на прокурорите за избор на член на Висшия съдебен съвет да изготви доклад относно размера на разходваните средства.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, закривам заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет поради изчерпване на дневния ред.

Закриване на заседанието - 15.35 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Зоя Костова

Невенка Шопска

(Изготвен на 05.10.2020 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

